

UFO

unidentified flying objects

INFORMATION

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

NR **6** NOV. - DEC. 1973

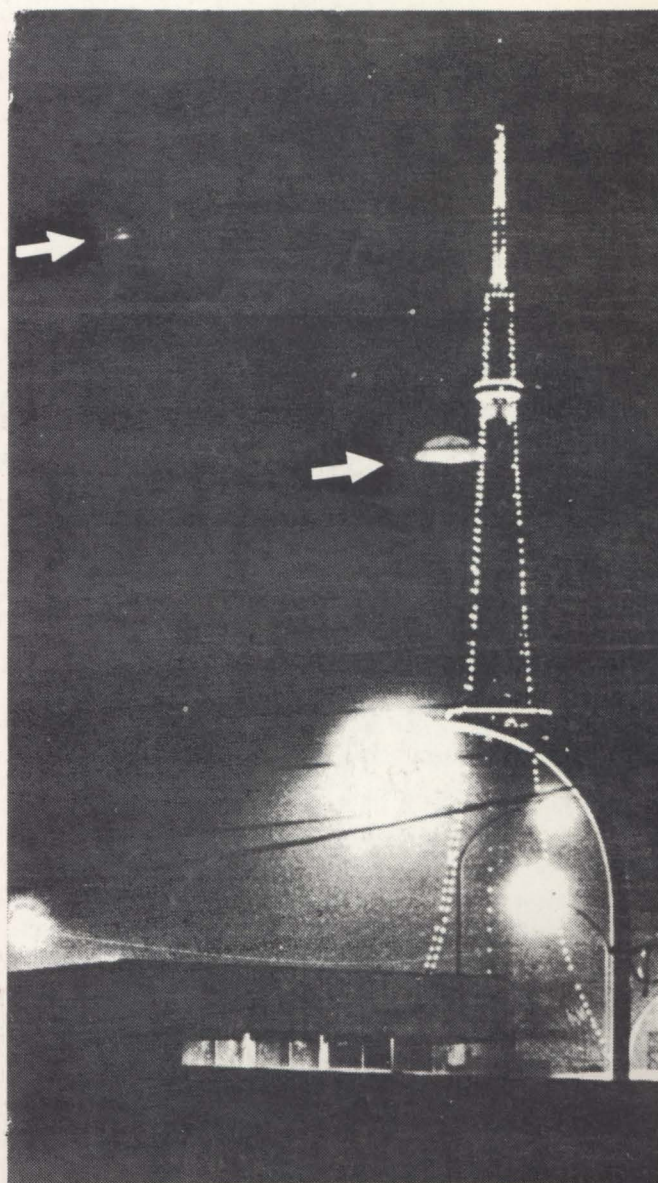
I detta nummer bl. a.:

**USA-GENERAL:
NÄSTA VÄRLDSKRIG
INTERPLANETARISKT!**

**BEVÄPNAD TEFATSMAN
SKRÄMDE UNGDOMAR**

**SMÅLÄNNING SJUK
AV UFO-STRÅLAR?**

**OLOF JÖNSSON:
VÅR PSYKISKA KRAFT
KAN INTE VÄRDERAS!**

Det här fotot togs i oktober i år av en skolpojke i Tokyo — bilden föreställer Tokyo Tower i kvällsbelysning. Men på bilden har också ett par oidentifierade föremål fastnat! Det här fotot publicerades för första gången den 29 oktober i den japanska kvällstidningen Sankei Shimbun. Se vidare sidan 7!

UFO-INFORMATION

NR 6 1973 - ÅRGÅNG 5

UTKOMMER
MED
6 NR/ÅR

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen
Organ för riksorganisationen UFO-Sverige

I REDAKTIONEN

Olle Öhman - Bevakning av utländska publikationer. Översättningar, textbearbetning, redigering. Tel 0340/308 44

Jan Lind - Planering av tidskriftens innehåll. Tel 0141/198 21

Övriga medarbetare: Jan-Ove Sundberg, Gunborg Gustavsson, Anita Hedman, Gunilla Lundberg.

LAYOUT

Olow Petterson

ANSVARIG UTGIVARE

Carl-Axel Jonzon. Tel 0141/701 91

UFO-INFORMATION

trycks och utges av Centralgruppen för Riksorganisationen UFO-SVERIGE
Box 311, 591 03 Motala 3.

PRENUMERATION OCH MEDLEMSSKAP

Postgiro 8 43 25 - 0 C A Jonzon

- ☐ För artiklarna svarar författarna.
- ☐ UFO-SVERIGE är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till "Olle Öhman Fack 8, 430 20 Veddige" eller "UFO-Sverige Box 311, 591 03 Motala 3".

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Skotska Findhorn telepatiskt planerat av rymdvarelser?	s 1
UFO-attacker mot USA kan utlösa ett interplanetariskt världskrig!	s 2
Ljussken vid vägen - skivor på himlen	s 6
Tefat över Tokyo Tower	s 7
Bland gästar, tomtar och troll på julaftons kväll	s 8
Liten tefatsman skrämde 15-åringar	s 10
Han gav oss en ny världsbild och hänades av dåtidens stora	s 15
Olof Jönsson övertygad om UFO-fenomenen	s 17
11 vittnen såg lysande föremål över Köping	s 18
Massor av UFO-bon i Australien	s 19
UFO-händelse i Smålandsstenar slutade med vistelse på sjukhus	s 20
Fin julklapp till rymdskådare: Stark komet syns vid årsskiftet	s 23
Världsberömd svensk med "otroliga" gåvor	s 24
Rymdvarelse hängde i korg	s 25

TACK FÖR 1 ÅR! VÄLKOMNA TILL ETT AKTIVT 1974!

Det gamla året skall snart ge plats åt ett nytt, aktivt 1974. Vi, inom Centralgruppen för UFO-Sverige, vill tacka våra läsare för det gångna året samtidigt som vi önskar Er välkomna att trivas med oss också under det år som kommer.

Till grupperna inom organisationen riktar vi ett tack och en förhoppning om fortsatt gemensamt arbete för UFO-saken. Ett särskilt tack till distriktschef Thorvald Berthelssen i Köping för hans ut-

märkta insatser i UFO-Sveriges arbete och Riksorganisationen.

Ett erkännande tack också till UFO-Lin-köping som sjort berömvärda insatser. Tack naturligtvis också till alla våra medarbetare på UFO-INFORMATION - Er förutan hade vi inte kunnat trycka vår tidning.

En trevlig helg!

Riksorganisationen
Centralgruppen

SKOTSKA FINDHORN TELEPATISKT PLANERAT AV RYMDVARELSER?

Inverness...Aha, säger läsaren - det är ju där någonstans sjöodjuret finns. Visst, det kan inte förnekas, men det är inte om monstret i Loch Ness jag den här gången tänker berätta utan om något kanske lika märkligt och något absolut mera positivt upplyftande. Vad jag har i tankarna är "Findhorn", som redan hunnit bli ett begrepp bland så många människor.

The Findhorn Foundation som stiftelsen mera officiellt heter ligger knappt 50 km nordost om Inverness vid en vik av Nordsjön. Det är granne med ett militärt flygfält, från vilket naturligtvis störningar inte kan undvikas när plan startar och landar. Men under mellanliggande tysta stunder kan besökaren inte undgå att gripas av den speciella stämningen där: det vilar något glatt, lätt och vänligt i luften - ja, det är en blandning som är svår att beskriva. Den måste upplevas på ort och ställe!

Jag besökte Findhorn i juli i år tillsammans med tre andra personer efter att under flera år ha läst om det ovanliga som sker i denna del av världen. Första intrycket av platsen i fråga är att den är högst ordinär - en helt vanlig campingplats, kan det tyckas, som består av husvagnar, tält och en affär, där man kan inhandla de nödvändigaste sakerna till hushållet.

Vi kom fram mot kvällssidan och regnet hängde i luften, varför vi frågade om det var möjligt att få hyra en husvagn. Omöjligt! Vi hänvisades således till tältning, något som inte kändes alltför angenämt med tanke på de regnskurar vi redan genomlidit under dagen.

Som jag redan nämnt hade jag studerat Findhorn-saken ganska ordentligt och kände till det lilla samhällets grundare åtminstone till namnet. Vi letade oss fram till det berömda området och fann snart

att "The Findhorn Bay Caravan Park" väl motsvarade sitt rykte: små hus låg varmt inbäddade i grönska och omgivna av blomsterprakt. Här fanns verkstäder, kontor, matsal och meditationscentrum - allt som sagt höljt i blomsters färgrika matta. Vi fann till vår överraskning att man t.o.m. fått eucalyptusträd att trivas här, något som måste anses märkligt med tanke på breddgraden (i höjd med Göteborg).

Eileen och Peter Caddy - Findhorns grundare - tog älskvärt emot oss och snart hade vi tak över huvudet och förplägnad i en stor och komfortabel husvagn. Här fanns också andra svenskar församlade och det dröjde inte länge förrän vi fann oss inbegripna i ett givande samtal med dem och paret Caddy om Findhorns tillblivelse och utveckling.

Medan den skotska skymningen sakta föll på berättade Peter Caddy om när han först kom till denna oländiga plats. Han nämnde också om sina kontakter med UFO och förklarade, att de landat på sandstranden men i ett tillstånd som gjorde att de inte var synliga för människor.

Peter menar att dessa rymdvarelser har stått i telepatisk kontakt med honom under lång tid och att det samhälle som vuxit upp i Findhorn skulle vara resultatet av deras gemensamma planering.

Det är något visst med Findhorn! Det kan var och en själv konstatera vid besök på platsen. Tyvärr hade vi inte möjlighet att stanna någon längre tid. Vi måste tillbaka till Immingham för att med båt därifrån återvända till Göteborg.

Men om någon möjlighet ges, kommer jag med all säkerhet att besöka Findhorn igen för att då bättre kunna bilda mig en uppfattning om de omkring 125 människor som lever ett annorlunda liv vid den blåsiga och undangömda viken längst upp i norra Skottland. (JONZON)

KATASTROFBRÄNDER OCH "MYSTISKA" OLYCKOR HAR SEDAN 1947 INTRÄFFAT I TRE AV USA:S VIKTIGASTE FÖRSVARSANLÄGGNINGAR. HÄNDELSENA I DE TOPPHEMLIGA INSTALLATIONERNA HAR SEDAN TYSTATS NER AV AMERIKANSKA FLYGVAPNET. SAGA:S ARTIKELFÖRFATTARE OTTO BINDER HAR SAMMANSTÄLLT AMERIKANSKA FLYGVAPNETS SAMMANDRABBNINGAR MED UFOs OCH AVSLÖJAR ATT FLERA LUFTSTRIDER ÄGT RUM. AMERIKANSKA UFOLOGER STÄLLER NU FRÅGAN: TESTAR UFOs SINA VAPEN MOT AMERIKA I EN FÖRBEREDELSE ATT INVADERA HELA JORDEN?

Översättning och bearbetning: Jan-Ove Sundberg

UFO-ATTACKER MOT USA KAN UTLÖSA ETT INTERPL

Kapten Thomas Mantells död och andra UFO-jakter, katastrofbranden i Eglin-basens radarsystem och sabotagen mot andra amerikanska flygbaser, direktattacken mot arméförläggningen Itaipu i Brasilien. och fallet med det militära jetplanet från Kinross-flygbasen som "svaldes" av ett stort UFO - dessa är alla händelser som är klassiska i UFO-historien. Men de är fall av den fientliga typen.

Om man mot bakgrund av de dokumenterade UFO-rapporterna konstaterar, att den tåstaste censuren och säkerhetsmuren i historien har beordrats av amerikanska flygvapnet (liksom av militära myndigheter i andra länder), när det gäller alla "drabbningar" mellan deras personal och UFOs, vad kommer man då fram till?

Helt enkelt att det för varje känt fall måste finnas dussintals, eller kanske *hundratals* liknande som aldrig läckt ut till allmänheten genom den topphemliga amerikanska "järnridån".

Man kan fråga sig om UFOs fientlighet genom de tjugo år som gått, nu har utvecklats till ett *oförklarat krig* mellan de utomjordiska varelserna och jordens befolkning.

Det finns tecken som tyder på att detta idag är den nakna sanningen. Fakta är att vissa militära installationer och viktiga strategiska baser upprepade gånger har utsatts för "olyckor" samtidigt som UFOs siktats i området i ovanligt stort antal.

Lägg till detta, att USA:s regering inte tillåter pressen att skriva att UFOs är fientliga mot de militära styrkorna på jorden!

UFO:s över USA:s viktigaste baser och forskningsanläggningar

De flesta UFO-observationerna i USA sedan 1947 har rapporterats kring tre viktiga militära anläggningar:

- 1) *White Sands* raket-testanläggning och Holloman-basens utvecklings- och forskningscenter för raketstillverkning i Arizona och New Mexico.
- 2) *Los Alamos* och *Sandia*-basens atominstallationer i Nevada.
- 3) *Floridas* vidsträckta flygvapen- och marinbaser samt Cape Kennedys rymdcenter.

ANETARISKT VÄRLDSKRIG!

Florida-baserna har rapporterat en allt brantare kurva av UFO-rapporter och många av deras installationer har utsatts för regelrätta sabotage.

Den 25 november 1968 kraschade två av marinens flygplan i Florida under mystiska omständigheter.

Överstelöjtnant Don Adams hoppade denna dag från sin A-7 Corsair-II Jet Fighter vid Siesta Key i Florida, medan hans plan försvann i Mexikanska golfens kalla vatten.

Orsaken till kraschen "kunde inte bestämmas" var allt en talesman för marinen kunde säga.

Den andra kraschen denna ödesdigra dag tog livet av överstelöjtnant Richard Cooper Jr, en marinpilot från Pensacola Naval Air Station. Återigen försvann planet i Mexikanska golfen, men nu med piloten ombord.

Orsaken till Coopers krasch avslöjades inte av flottan. Tydligt visste de vad orsaken var, men ville inte offentliggöra den.

Denna dubbla tragedi var tyvärr inte unik; 1968 störtade ett stort antal jetplan av okänd anledning över Florida, och

flera gånger störtade flera plan samtidigt!

Jetkrasch tystades ned!

Inom loppet av 14 dagar i juni månad 1968 kraschade tre militära flygplan åter under mystiska omständigheter.

Den 15 juni 1968 stannade plötsligt jetmotorerna helt oförklarligt på en F-4C Fighter Bomber från MacDill-flygbasen och kraschade i Hillsborough Bay. Som tur var hann de båda piloterna hoppa i fallskärm och räddades.

Den 21 juni lämnade två F-4D Phantoms, de snabbaste jetplanen på jorden, sin bas i Homestead. Av okänd anledning kolliderade de senare över Floridasundet. En pilot räddades, en hittades död och två saknades.

Den 28 juni kraschade en F-4D Phantom på nytt, men den här gången över land och omkring 8 mil norr om Tampa. Båda piloterna dödades vid nedslaget. Den här kraschen var dock inte som andra. Ett vittne berättade nämligen, att han hört ett märkligt "plingande" ljud från skyn strax innan planet slog ner i marken.

Sheriff Bowman från Sumter County fick en skarp order av general William M. Wilson, befälhavaren på McDill-flygbasen, att omedelbart spärra av området där Phantom-planet kraschat. Senare på kvällen hade ett lag flygvapenexperter anlänt till platsen, och då drogs amerikanska flygvapnets berömda "järnridå" ner och ingen information om vad som hänt släpptes ut.

Varför trädde all denna sekretess i kraft kring planet som kraschade och dödade två piloter?

Gång på gång har Joan Whritenour (som bor i Florida och som bidragit med denna artikel tillsammans med Otto Binder), funnit att amerikanska flygvapnet dragit ner en "järnridå" för militära jetkrascher över hela USA. Det verkar, säger hon, som om orsaken till varje pris måste hållas hemlig.

Den militära censuren och säkerhetsföreskrifterna är inte heller av det *vanliga* slaget. Censuren liknar förhållanden som råder i *krigstillstånd* - fredstid!

Men det kanske inte råder någon fred, utan ett dödligt sekretessbelagt krig med UFOs!

Något som pekar på att ett sådant krig rasar över USA är UFO-rapporterna över Florida och dess militära baser, och de dödskrascher som gång på gång inträffar där samtidigt som radar observerar UFOs i flygplanens omedelbara närhet.

Katastrofbrand efter UFO-attack?

Den 5 januari 1965 inträffade en stor brandkatastrof i Florida, som inte liknade något annat än regelrätt sabotage.

Då förvandlades Eglin-basens jättelika radarsystem, som kostat USA 120 miljoner svenska kronor, till aska. Radarsystemet var ett av de viktigaste USA förfogade över och det mest avancerade i världen.

Radarsystemet var officiellt tillverkat för att spåra testraketer, men inofficiellt för att dess superradar kunde och *skulle* upptäcka "rymdobjekt", alltså UFOs.

Eglins radarsystem har idag ersatts av ett ännu mera avancerat system kallat FPS-85 "Stridskontrollen", en radar som skall upptäcka "objekt som förirrat sig över amerikanskt territorium" och som sveper högt uppe i rymden och "undersöker" allt som rör sig däruppe, vare sig "något" befinner sig i rymden eller förföljer USAs raketer. Man har hittills upptäckt många "abnormiteter", som inte kunnat vara sovjetiska stridsrobotar, trots att de uppfört sig som om de drivits med en kraft.

Eglin-installationen är nu en del av Rymdförsvarshögkvarterets (observera namnet!) elektroniska öga. Det är den enda anläggningen i USA som är kapabel att *spåra upp "abnormiteter"* (abnormitet - officiellt ord för UFOs).

USA:s andra radaranläggningar för rymdändamål kan endast användas till att följa objekt i rymden eller upptäcka inkommande objekt (om något sådant någonsin kommer *över Nordpolen*). De kan inte upptäcka en OFA (oidentifierad flygande "abnormitet") och följa dess "irrande" kurs.

Men det kan Eglins radar!

Eglins nya radarsystem FPS-85 är idag mycket tungt beväpnat för att förhindra en ny attack från UFOs.

Attack?

Är det verkligen möjligt, att Eglins "snokande" radar såg för många "abnormiteter" i rymden och därför attackerades av UFOs, som startade katastrofbranden för att tysta den?

UFO brände två soldater

Tidigt på morgonen den 4 november 1957 fick två vaktposter vid den brasilianska arméförläggningen i Itaipu se ett flammande föremål lyfta från ett närbeläget skogsparti. I nästa ögonblick besköts de med osynliga "värmestrålar" som brände av deras skinn och nästan flådde dem.

Vaktposterna sprang skrikande och väckte den sovande förläggningen.

Men innan några försvarsåtgärder hann vidtas försatte UFOt hela förläggningens elektriska system ur funktion.

Demonstrationen med "värmestrålen" som försatte arméförläggningens elektriska system ur funktion liknar ingenting annat än ett prov med de fruktansvärda vapen som UFOs förfogar över, och som tydligen kan användas för att oskadliggöra alla militära installationer på jorden, om en invasion blir verklighet.

Från en annan del av världen kom ett parallellfall till Itaipu den 2 februari 1968.

En portugisisk nyhetsbyrå berättade då, att en vaktpost vid en armébas på Azorer-na sett ett UFO landa intill förläggningen.

När vaktposten gick fram till UFOt sände det ut "gasliknande damm" som fick vakten att falla hjälplös till marken.

Om man ser tillbaka på Itaipu-fallet, kan man anta att samma "värmestråle" mycket kraftigt förstärkt, satte eld på Eglins super-radar omkring åtta år senare. Amerikanska flygvapnet gav aldrig någon förklaring till vad som förstörde Eglins radarsystem.

Det måste vara logiskt att anta, att Eglins radarsystem, som kostat 120 miljoner kronor och var av stor betydelse för USA:s försvar, bevakades dag och natt mot varje försök till sabotage från människor. Och varför var det just det mest *avancerade* radarsystemet i USA som förstördes?

Man kan inte skylla på en lång serie av tillfälligheter när det gäller brandkatastrofen som förstörde denna militära toppanläggning!

Och är det möjligt att amerikanska flygvapnet vet att man befinner sig mitt i ett oförklarat "krig" med UFOs, som kanske började så tidigt som 1947 när de mystiska "gröna eldbollarna" uppenbarade sig vid White Sands-Holloman och Los Alamos, de två andra topphemliga militärinstallationerna i USA?

Hur kan ett sådant "krig" hemlighållas, och varför?

Svaret är enkelt.

Om ett sådant osynligt "krig" verkligen pågår, kommer amerikanska flygvapnet och Pentagon *aldrig* att erkänna det.

Om deras uppgift är att hindra USA från att invaderas, och om UFOs har lyckats skjuta ner flera av USA:s flygplan, då betyder detta ju att USA håller på att *förlora* "kriget".

Kan ni tänka er, att Pentagon verkligen skulle kunna erkänna för det amerikanska folket att amerikanska flygvapnet *inte* kan skydda landet från en invasion av UFOs?

Då skulle amerikanska flygvapnet få "sparken" för att det misslyckats med sin uppgift.

Armada av UFO:s "tvång" bombare tillbaka

Om flygvapnet inte har skäl att frukta UFOs - antingen för att de inte existerar eller för att de är ofarliga - varför inställde man då en testflygning med en raket i augusti 1958, sedan radaroperatörer rapporterat att ett UFO kretsade över testflygningsområdet?

Och varför har inte flygvapnet förklarat varför så många Snark-raketer försvunnit utan att träffa sina mål?

Och vet vi hur många *moderna* raketer av typ Polaris, Minuteman osv., som också har försvunnit, när censuren täpper till alla nyhetskanaler?

År 1957 tillkännagav flygvapnet att luftförsvarshögkvarterets strategiska bombflygplan flera gånger under sina rutinflygningar kallats tillbaka, sedan radarpersonal upptäckt armador av "abnormiteter" (okända objekt) som *inte* kunnat vara sovjetiska robotar.

1957 tillkännagavs också att flygvapnets piloter fått order att öppna eld om något observerat UFO gjorde en "fientlig attack".

Ovan relaterade fakta visar knappast tecken till "fredlig kontakt" mellan våra militära styrkor och UFOs. Det låter mera som ett kallt "nervkrig".

Eftersom ingen militär pilot har tillåtits att tala om UFOs på nära 12 år, kan ingen säga hur många *väpnade drabbningar som ägt rum varje år*. Detta innefattar naturligtvis alla andra länder på jorden, där regeringarna tystar ner alla UFO-rapporter av vikt.

UFOs taktik kan vara att hålla våra väpnade styrkor ständigt på alerten genom att nöta på våra nerver så att vi inser hur hjälplösa vi verkligen är, tills vi är så "möra" att UFOs kan "ta över" utan att möta något motstånd!

Viljan till motstånd, om vårt försvar bryter samman, kommer att vara borta i USA. Den obeväpnade massan kan inte slå tillbaka när de ser sin stolthet - flygvapnet - besegrat på grund av att USA:s flygvapenchef i tjugo år vetat från tidigare strider att UFOs var oslagbara!

Vilka "sammandrabbningar" har ägt rum mellan amerikanska flygvapnet och UFOs?

ÖB: Nästa krig blir interplanetariskt!

Precis som den ohyggliga kinesiska vattentortyren har många små men betydelsefulla konfrontationer och anfall av UFOs kanske planerats så långt tillbaka som 1897 - för 76 år sedan.

1897 var året då de amerikanska tidningarnas förstasidor kryllade av rapporter om underliga "luftskepp" - egentligen var det en serie av olika storlekar och former, precis som i våra dagar - som sågs över alla stater i hela USA.

Det var den största vågen av UFOs i historien.

1897 rasade också spansk-amerikanska kriget.

Beslutade UFOs överkommando då att det var dags att hålla ett öga på USA, som plötsligt blivit en viktig världsmakt?

Var USA:s expanderande industrier också ett tecken för de strategiska UFOauterna att USA var en nation att räkna med inom en inte alltför avlägsen framtid?

Under andra världskriget uppenbarade sig "Foo-Fighters" - små automatiskt styrda farkoster av okänd härkomst - och förföljde USA:s bombflyg in över Tyskland.

Var dessa oförstörbara, supersnabba skivor redan då en del av "nervkriget" som startats av UFOnauterna för att skapa undran och rädsla bland vissa toppmilitärer?

Någonting fullkomligt häpnadsväckande var general Douglas MacArthurs uttalande till pressen den 9 oktober 1954.

MacArthur sade:

- *Världens nationer måste ena sig, ty nästa krig kommer att bli ett interplanetariskt krig. Världens nationer måste en dag bilda en gemensam skyddsbarriär mot attack från människor från andra planeter.*

Varför varnade en av USA:s största och inflytelserikaste militära ledare för UFOs?

Hade han utvalts för att testa det amerikanska folkets reaktion, eller talade han bara rättframt och utan att tänka sig för, som han faktiskt gjorde ibland.

Hade en topphemlig konferens bakom välbekande dörrar i Pentagon kommit till slutsatsen att det "interplanetariska kriget" redan startat?

67 oidentifierade objekt över Vita Huset

Den så kallade "Washingtonattacken" år 1952 kanske var en annan av UFOs många demonstrationer i deras långtidsplan att "knäcka" jordens försvarsvilja.

Inga flygplan eller människoliv gick till spillo vid "attacken", men när 67 UFOs - vilka dokumenterades såväl visuellt som med radar - ostört kunde kretsa över Vita huset och parlamentet, utan att amerikanska flygvapnet kunde hindra dem, då måste många militära ledare i Pentagon ha fått mardrömmar.

Visade inte denna demonstration hur hjälplöst det amerikanska flygvapnet egentligen var?

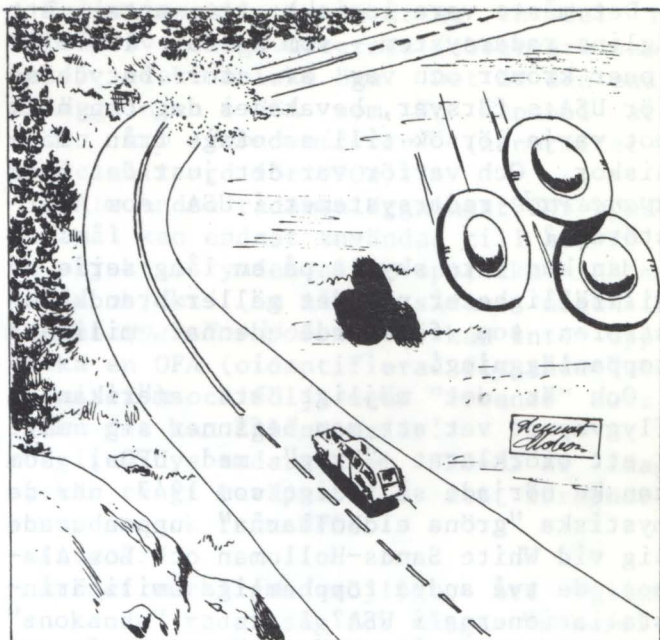
Var det inte detta som gjorde att flygvapnet år 1957 utfärdade en order till alla militära piloter att de inte fick berätta om sina konfrontationer med UFOs?

Piloterna tvingades gå ed på att inget berätta, och den som bröt eden drogs inför militär domstol!

(Forts. i nästa nr)

Källa:

SAGA's UFO Special 1971. Förf.:
O. Binder och Joan Whritenour.
Översättning: S. O. Sundberg.

LJUSSKEN VID VÄGEN SKIVOR PÅ HIMLEN

Kl. 3 på natten den 26 september i år färdades kontrollant Kent Nilsen i bil mellan Västerås och Köping. I närheten av Bulten-Kantal, Hallstahammar, upptäckte han ett stort ljussken vid vägkanten och samtidigt syntes tre skivformade föremål på himlen på omkring 150-200 m höjd.

Skivorna flög snett uppåt och mot norr. De var ljusgrå till färgen men Nilsen anser sig inte kunna bedöma storleken på dem. De flygande föremålen kom söderifrån, avgav intet ljus och föreföll att vara solida.

Ljusskenet på vägen däremot omgavs av något slags dimma. Det liknade vattenånga, säger vittnet.

Nilsen stannade bilen och ställde sig att titta på föremålen som ljudlöst flög förbi. Han satte sig åter i bilen för att åka fram och närmare betrakta ljusskenet. Men i och med att han startade bilen försvann ljuset.

Vid tillfället rådde stjärnklart, vackert väder.

(I. Damm)

TEFAT ÖVER TOKYO TOWER

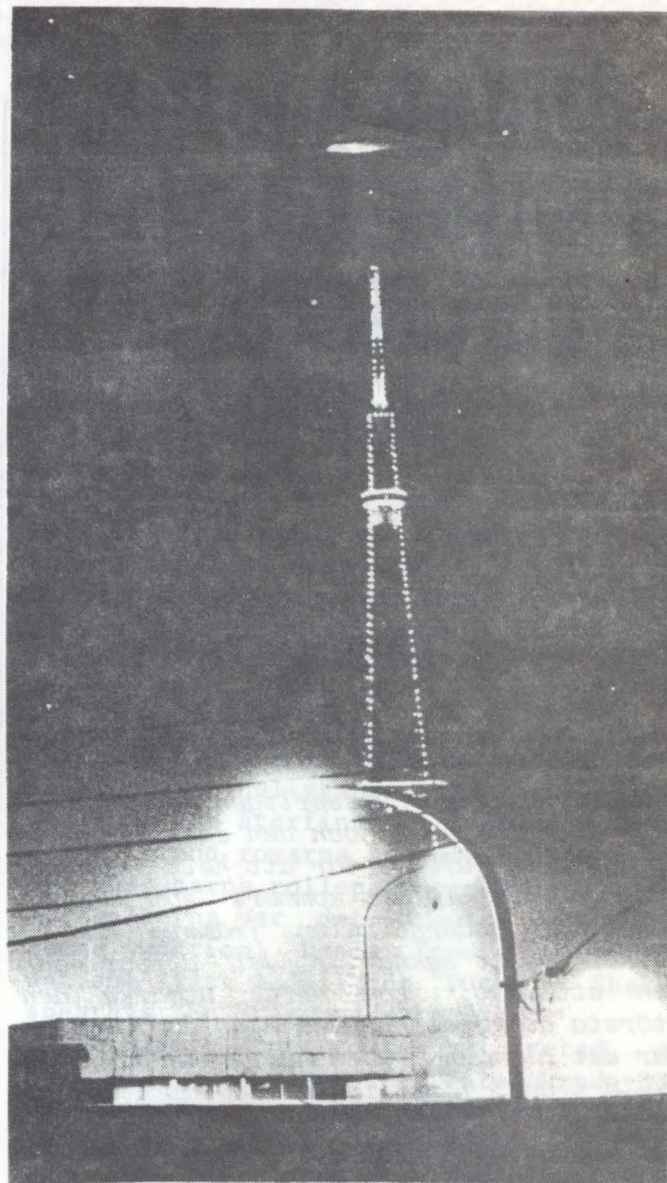
Den japanske skolgrabben Yoshiaki Kato, Tokyo, valsar idag runt i världspresen. De foton han i oktober i år tog av Tokyo Tower i kvällsbelysning granskas intensivt av UFO-folk världen runt. Bilderna visar inte bara tornet utan också två UFO:s!

Fotona publicerades den 29 oktober av den japanska kvällstidningen Sankei Shimbun under rubriken "Flygande tefat också över Tokyo".

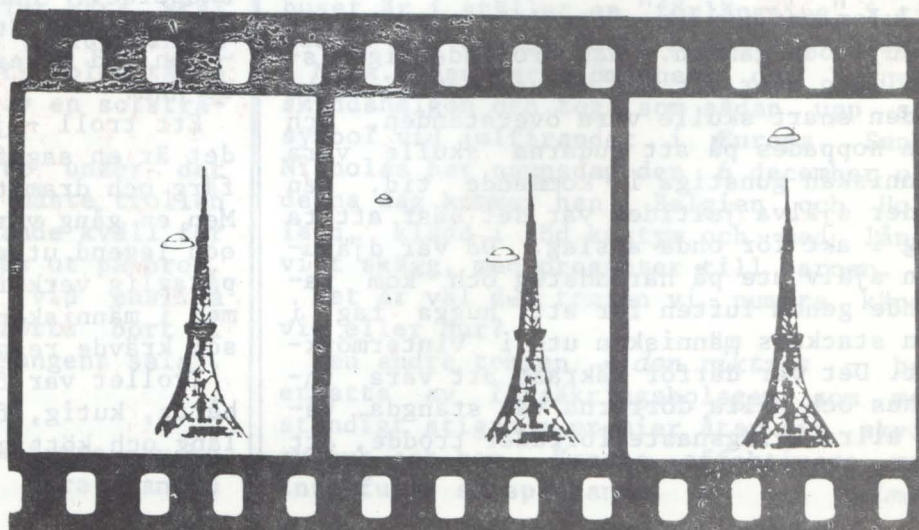
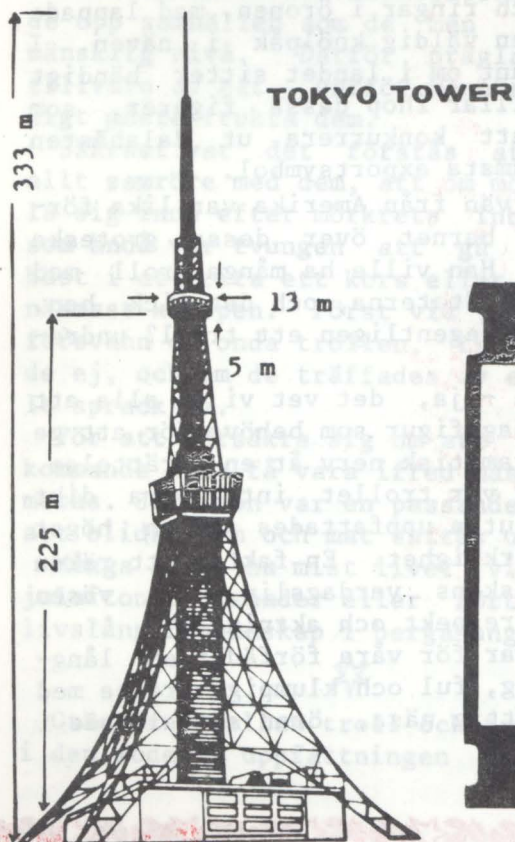
Bilderna togs halv åtta på kvällen från en balkong. Meningen var att fotona skulle visa tornet i kvällsbelysning - bilderna skulle bli Yoshiakis bidrag till en utställning vid en kulturfestival i skolan.

Fotona, tre stycken, togs med 30 sekunders exponeringstid. En Canon-kamera med en 50 mm-lins användes vid tillfället. Bländartalet var 5,6.

Yoshiaki Kato, som ofta studerat Tokyo Tower i kvällsmörker, uppgav att han aldrig tidigare sett några mystiska föremål vid tornet. Hans mor och flera grannar såg också föremålen sväva runt tornet. Ett av vittnena larmade omedelbart polisen.

Det är ett av Yoshiaki Katos foton av tefaten (?) vid Tokyo Tower. Föremålet syns rakt över tornspiran.

Negative No. 22

No. 23

No. 24

En skiss föreställande Tokyo Tower och föremålets läge i förhållande till tornet vid fototillfället. Yoshiaki Kato tog tre bilder — lägg märke till att föremålen var två till antalet på endast en av bilderna.

Bland gästar, tomtar och troll på julaftons kväll

Colman

Vårt julfirande är en märkvärdig blandning av hedniska och gammalkristna tankegångar. Vi firar visserligen Jesu födelse, även om barnet och den egentliga innebörden av julen hotar att helt trängas undan av den livliga kommers som kanske blivit den moderna julens främsta kännetecken. Vad vi saknar är det allvar och den stillhet, som borde utmärka den största av kristenhetens högtider. Kanske har det allmänna välbefindandet inte så liten skuld i den förtyglade uppfattning av julen som nu är så vanlig. Kanhända är det så, att julfirandets blandade innehåll aldrig tillåtit någon entydigt religiös innebörd. Den nordiska julen sträcker ju sina rötter långt ned i midvinterblotet och har tagit upp element från gudasagor och folklig föreställningsvärld.

Julen var i isig forntid inte enbart glädje och gamman. Man fröjdade sig visserligen över att den värsta och mörkaste tiden snart skulle vara överstånden, och man hoppades på att gudarna skulle vara människan gunstiga i kommande tid. Men under själva jultiden var det bäst att ta sig i akt för onda anslag. Då var djävulen själv ute på härnadståg och kom farande genom luften för att hugga tag i den stackars människan ute i vintermörkret. Det var därför säkrast att vara inomhus och hålla dörrarna väl stängda. Våra allra avlägsnaste förfäder trodde, att

det var den enögde Oden som kastade sig ut i midvinternattens rymder för att gå tillrätta med människorna. När kristendomen kom, kunde denna inte ta upp Oden som gudomlighet utan var helt enkelt tvungen att göra om honom till djävulen.

Det lär ha inträffat, att så sent som i slutet av 1800-talet en norsk bonde ännu med respekt kunde berätta att han i juletid blivit bortförd på hemlighetsfullt sätt av farande andar.

Även de döda innebar ett faromoment för människan under juletid. De avlidna återvände nämligen för att besöka sina forna hem och för att fira midnattsmässa. För att stå på god fot med dem sattes mat och dryck ut på farstubron men man aktade sig för att bege sig ut om kvällen. Om natten samlade sig de döda i kyrkan för att fira sin egen julgudstjänst, och då var det säkrast att vara långt borta från församlingen. Den nyfikne som ertappades bland de döda slogs av vansinne eller fasansfull död.

Tjugonde seklets troll står i skyltfönstret och gluttar plirigt på barnet som trycker näsan mot rutan. Troll i alla underbara utföranden finns att skåda: i trä, i tyg, i sten och läder, med präktiga näsor och ringar i öronen, med lappade byxor och en väldig knölpåk i näven. I stugorna runt om i landet sitter hädigt folk och pillar ihop dessa figurer, som är på väg att konkurrera ut dalahästen som vår främsta exportsymbol.

Min gode vän från Amerika var lika förundrad som barnet över dessa groteska skapelser. Han ville ha många troll med sig hem till Staterna, och det fick han. - Men vad är egentligen ett troll? undrade han.

Ett troll - ja, det vet vi ju alla att det är en sagofigur som behövs för att ge färg och dramatisk nerv åt en berättelse. Men en gång var trollet inte bara dikt och legend utan uppfattades som en högst påtaglig verklighet. En faktor att räkna med i människans vardagsliv, ett väsen som krävde respekt och aktning.

Trollet var för våra förfäder en långhårig, kutig, ful och klumpig varelse med lång och köttig näsa, öron som slutade i

spetsiga tofsar. En blandning av människa och vilddjur, som med små vaksamma grisögon följde vandrarens ensliga skogstur och kanske rentav grep efter honom med sina klooliknande händer.

Utseendet stämmer inte så illa med en viss typ av varelser, som påträffats i samband med UFOs, framför allt i Sydamerika!

Det finns vetenskapsmän som anser att tron på trollen och beskrivningen av dem måste ha något slags faktisk bakgrund. En tanke är att det ursprungligen rörde sig om idioter eller krymplingar som av anhöriga enligt den tidens sedvänja sattes ut i skogen för att förgås. Den som då mötte en sådan varelse i tassemarkerna kunde ge upphov till mytbildning. Det har också antagits, att sjuklig inbillning skulle ha kunnat vara bakgrunden till trolltron.

Trollets ursprung är alltså mörkt. Och människans uppfattning av det präglades av en insikt om dess ondska och illvilja. Trollen ansågs stjäla mat och husdjur, kläder och husgeråd av människan/fienden. Och man måste ta väl vara på barnet i vaggan, så att det inte i någon obehaglig stund byttes bort av ett troll, som i stället lade ett fasansfullt monster, en "bortbyting" i bädden.

Trollen imiterade människorna, de byggde upp samhällen som de men nådde inte mänsklig nivå. Därför präglades deras tillvaro av hat, varför människan ständigt måste frukta dem.

Säkrast var det förstås att undvika allt samröre med dem, att om möjligt hålla sig inne efter mörkrets inbrott. Den som ändå var tvungen att gå ut gjorde bäst i att rita ett kors eller bära stål närmast kroppen. Först vid soluppgången försvann de onda trollen, ty solen tålde de ej, och om de träffades av en solstråle sprack de.

För att försäkra sig om att under det kommande året få vara ifred måste trollen mutas. Julafton var en passande kväll för att blidka dem och mat sattes ut på bron.

Många sades ha mist livet vid ensliga julaftonspromenader eller förts bort i livslång fångenskap i bergakungens salar.

Gränserna mellan troll och tomte tycks i den moderna uppfattningen vara ganska

suddiga. Men den ursprungliga nordiska tomten var av en helt annan karaktär än trollet. Ordet tomte hänger ihop med *tomt* (=bostadsgrund). Tomtens uppgift var just att skydda huset och dess grund från onda anslag. Han uppfattades i allmänhet som blid och tillmötesgående, men han kunde bli obeständig till humöret och det gällde därför att inte heller reta honom. Om något gick hustomten till sinnes kunde han bli tvär och sur och till och med skada husets folk.

På en förnäm gård i mellersta Halland berättas ännu i dag en historia om hur husets unga fru blev inbjuden till tomtebröllop i källaren. Hon fördes på hemliga gångar, som plötsligt öppnade sig framför henne, till utrymmen hon aldrig skådat eller haft en aning om. Så kan det gå till i tomtarnas rike!

Tanken att tomten skyddade huset, dess folk och kringliggande ägor går långt tillbaka och återfinnes i främmande kulturer. Bland romarna spelade penates eller husgudarna rollen av beskyddare, och hos kelternas var det "Pooka" som hade samma funktion. Denna "pooka"-figur är det som stått modell för "Puck" i Shakespeare's "En Midsommarnattsdröm".

Som nämnts kunde tomten bli retad, om husets folk på något sätt inte aktade honom tillräckligt. Det gällde alltså att muta honom, och det gjordes på julafton genom att sätta ut gröt och mjölk (ibland starka drycker) på bron.

Denne husets beskyddare har ganska lite att skaffa med vår tids tomte. Den blide farbror med långt skägg som kommer och frågar om det finns några snälla barn i huset är i stället en "förlängning" i tiden av den helige Sankt Nicholas, biskop i Myra. Han var sjömannens och barnens skyddshelgon och togs som sådan upp som symbol vid julfirandet i Europa. Sankt Nicholas har namnsdag den 6 december och denna dag kommer han i Belgien och Holland, klädd i röd kostym och med långt vitt skägg, med presenter till barnen.

Det är väl den tomten vi numera känns vid eller hur?

Den andre tomten - *den riktige* - har ersatts av försäkringsbolagen som mot ständigt stigande premier åtar sig skydd av hus och hem. Kanske effektivare men inte fullt så spännande!

Colman

LITEN TEFATSMAN SKRÄMDE 15-ÅRINGAR

Ingenjör Sven Schalin om Kolmården-fallet

Nedan upptecknade händelse ägde rum på kvällen, onsdagen den 23 augusti 1967 i utkanten av ett mellansvenskt samhälle. Vittnen till händelseförloppet är två ungdomar, en pojke, här kallad P, och hans flickvän F, båda i 15-årsåldern.

Det inträffade är av sådan art att varken ungdomarnas identitet eller samhällets namn kan tillkännages. Vittnenas välbetänkta självbevarelsedrift torde vara en fullt acceptabel motivering för utelämnandet av dessa uppgifter.

Genom en bekant vars arbetskamrat är far till flickan (F) fick jag den 25 aug. tips om att något egendomligt inträffat - två ungdomar hade sett "något" och blivit chockade. Efter telefonkontakt med P:s mor besökte jag den 26 aug. P:s hem och träffade såväl dennes föräldrar som F och hennes far. Vid detta första besök var ungdomarna kanske något tystlåtna - vilket jag tolkade som naturlig försiktighet - men jag fick en uppfattning om vad som hänt. Vid ett återbesök några dagar senare utfrågade jag P och F utförligt och noterade allt efter bästa förmåga.

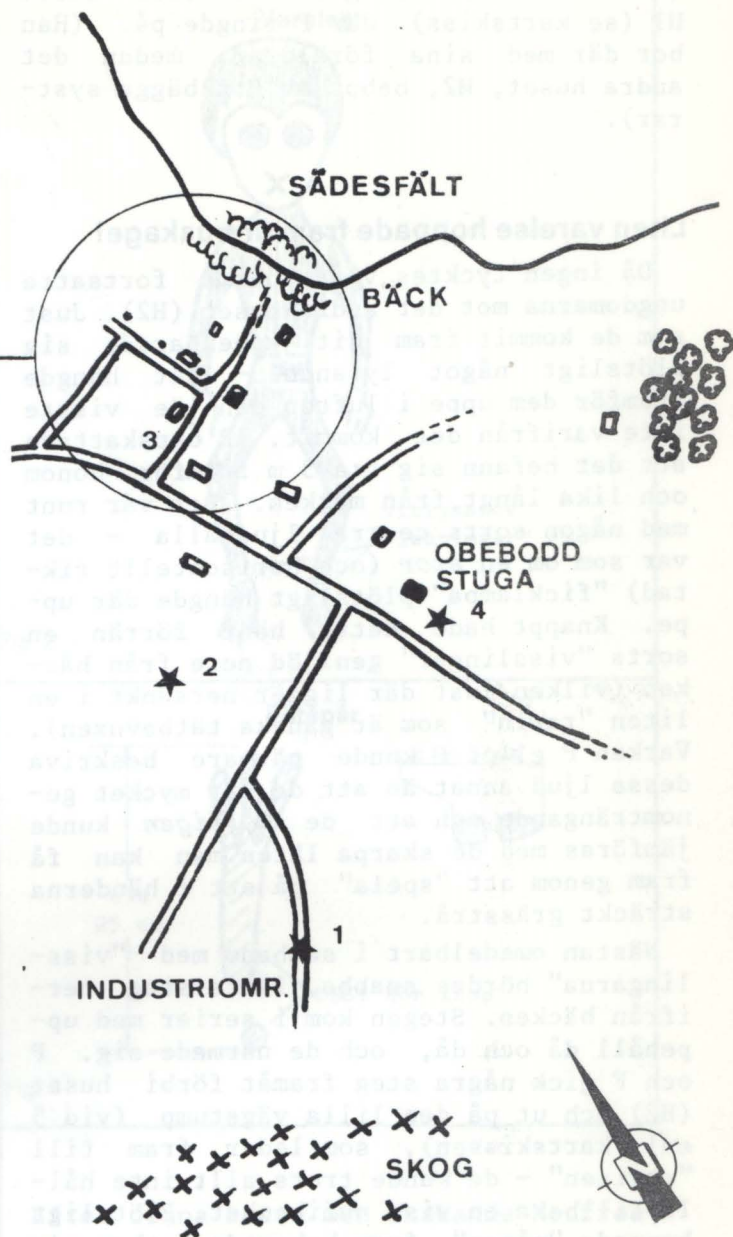
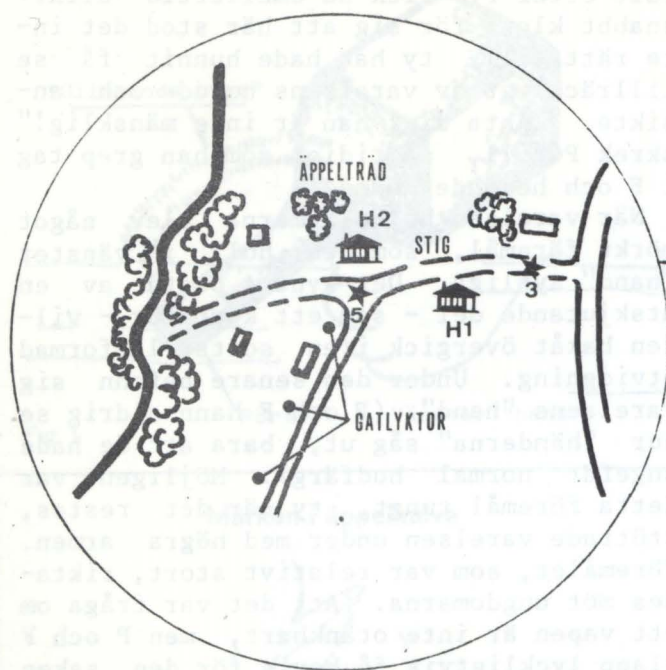
På kartskissen framgår de för händelseförloppet aktuella platserna. Skissen gör ej anspråk på detaljriktighet och är endast principiellt orienterande. Placering av hus, vegetation etc., som saknar betydelse i sammanhanget, är därför mycket ungefärlig och delvis ofullständig.

Följande - i huvudsak baserat på P:s

redogörelse - hände. P och F var ute och strövade och befann sig strax efter kl. 8 på kvällen på en liten väg intill en industritomt - deras läge enligt 1 på kartskissen. Solen hade gått ner, det var skymning. De varseblev nu ett rödaktigt sken över skogen vilket syntes ha kommit ungefär från söder. "Skenet", som ej var påfallande starkt, sänkte sig tämligen snabbt ned över skogen och syntes stanna vid marken invid skogsbrynet. P kunde inte tillskriva "skenet" någon viss form eller kontur, inte heller noterade han någon sorts flygkropp eller struktur som dolde sig bakom det röda ljuset (detta kan dock ha varit fallet). Fenomenet var helt ljudlöst. P och F tyckte det kändes "ruggigt" och gav sig tämligen snabbt från platsen. De hade liksom en obehaglig känsla av att stå under observation, som om någon eller något bakom skenet iakttog dem. Den känslan blev de heller inte helt kvitt under några timmar framöver.

Med direkt kurs hemåt tog de genvägen över ett fält (vid 2 på kartskissen). Under tiden hade det röda skenet höjt sig och befann sig åter över skogen. Nästan hemma, ungefär vid 3 enl. kartskissen, vände F om och gick fram till vägen, ty hon ville se om skenet var kvar. P kom efter. De beslöt sig nu att ta en promenad en bit bortåt längs vägen (ungef. åt sydost, se kartskiss). Till en början såg de fortfarande skenet som nu rörde sig

Principiell kartskiss utvisande aktuella platser (den 23 aug.)

Betr. proportioner, placering av hus etc. är kartan endast ungefärligen riktig. Stjärna jämte siffra anger i ordningsföljd de platser där P och F befann sig.

"av och an" över skogen. Det drog sig sedan bort från skogsområdet och försvann i ungefär östlig riktning.

Ljus svävade fritt i rum ...

P och F kom så småningom fram till en stuga (ungef. vid 4) som de visste var helt obebodd - det fanns till och med hänglås på dörren. Men inne i stugan och även utanför rörde sig "ljusfenomenet", vilka var mycket egenartade och svåra att beskriva. Gulaktiga ljus liksom svävade fritt inne i ett av rummen och på den yttervägg som vetter mot vägen sågs en sorts ljuskägla röra sig uppåt från marken. Det hördes även ljud - det lät som "korta, stumma slag mot en plankbit". Någon syntes dock ej till. P och F tyckte alltsammans hade en "onaturlig" och skrämmande karaktär.

Medan de mystiska fenomenen i stugan ännu höll på blev det röda skenet åter synligt. Det verkade komma ungefär från väster, närmade sig sedan i en båge och tog mera nordlig kurs. Det gick rätt lågt så att det snart delvis skymdes av trädningen mot öster från stugan. Skenet växlade nu från rött till vitt, fortsatte förbi trädningen och svängde i en båge (avvek åt V.) över den större vägen och gick ner på sädesfältet på andra sidan bäcken. Sedan slocknade skenet ganska snabbt efter "landningen". Hela denna manöver ägde rum medan ungdomarna ännu var kvar vid stugan.

Efter dessa ganska skrämmande upplevelser hade P och F knappast någon lust att vistas ute längre, varför de genast begav sig hemåt - föga anande vad som väntade dem där. De återvände alltså samma väg

(kom in vid 3) och gick fram till huset H1 (se kartskiss) där P ringde på. (Han bor där med sina föräldrar, medan det andra huset, H2, bebos av P:s bägge systar).

Liten varelse hoppade fram ur buskage!

Då ingen tycktes vara hemma fortsatte ungdomarna mot det andra huset (H2). Just som de kommit fram dit uppenbarade sig plötsligt något lysande - det hängde framför dem uppe i luften och de visste inte varifrån det kommit. P uppskattade att det befann sig c:a 3 m framför honom och lika långt från marken. Det var runt med någon sorts central ljuskälla - det var som om en stor (och horisontellt riktad) "ficklampa" plötsligt hängde där uppe. Knappt hade detta hänt förrän en sorts "visslingar" genljöd nere från bäcken (vilken just där ligger nersänkt i en liten "ravin" som är ganska tätbevuxen). Varken P eller F kunde närmare beskriva dessa ljud annat än att de var mycket genomträngande och att de *möjligen* kunde jämföras med de skarpa läten man kan få fram genom att "spela" på ett i händerna sträckt grässtrå.

Nästan omedelbart i samband med "visslingarna" hördes snabba, lätta steg nerifrån bäcken. Stegen kom i serier med uppehåll då och då, och de närmade sig. P och F gick några steg framåt förbi huset (H2) och ut på den lilla vägstump (vid 5 enl. kartskissen), som leder fram till "ravinen" - de kunde trots allt inte hålla tillbaka en viss nyfikenhet. Plötsligt hoppade "någon" fram bakom de buskar som finns nära huset (se kartskiss) och det var ett hopp som gjordes med stor lätthet - P tyckte att figuren nästan "flög" fram. I nästa ögonblick stod figuren helt stilla. Den var inte längre bort från ungdomarna än cirka 10 m. Figuren var rätt liten, omkring 130 cm. Den tycktes stå med armarna vid sidorna och med huvudet nedsänkt, så att ansiktet skymdes. Klädseln såg ganska mörk ut. Närmare detaljer var till en början svåra att urskilja i kvällsmörkret - ljuset från gatubelysningen intill är här rätt sparsamt (klockan var då omkr. 10).

"Akta dig — han är inte mänsklig!"

F hade nu fått för sig att figuren kunde vara en flickbekant som bodde i närheten och som kanske ville träffa henne. Hon tog därför några steg mot figuren. I samma ögonblick började den senare dock

att resa huvudet och samtidigt armarna. Detta skedde med liksom knyckiga, osäkra och "skälvande" rörelser. P, som följde tätt efter F, fick nu emellertid blivt snabbt klart för sig att här stod det inte rätt till, ty han hade hunnit få se tillräckligt av varelsens huvud och ansikte. "Akta dig, han är inte mänsklig!" skrek P till, samtidigt som han grep tag i F och hejdade henne.

När varelsen höjde armarna blev något mörkt föremål, som den höll i vänster "hand" synligt. Det syntes bestå av en utskjutande del - som ett kort rör - vilken bakåt övergick i en sorts lådformad utvidgning. Under den senare befann sig varelsens "hand" (P och F hann aldrig se hur "händerna" såg ut, bara att de hade ungefär normal hudfärg). Möjligen var detta föremål tungt, ty när det restes, stöttade varelsen under med högra armen. Föremålet, som var relativt stort, riktades mot ungdomarna. (Att det var fråga om ett vapen är inte otänkbart, men P och F slapp lyckligtvis få bevis för den saken - ingenting avfyrades mot dem). P noterade även att det fanns någon sorts ljus eller glimmande "båge" längs översidan av den utskjutande delen ("vapnet" är grovt illustrerat på fig. 1).

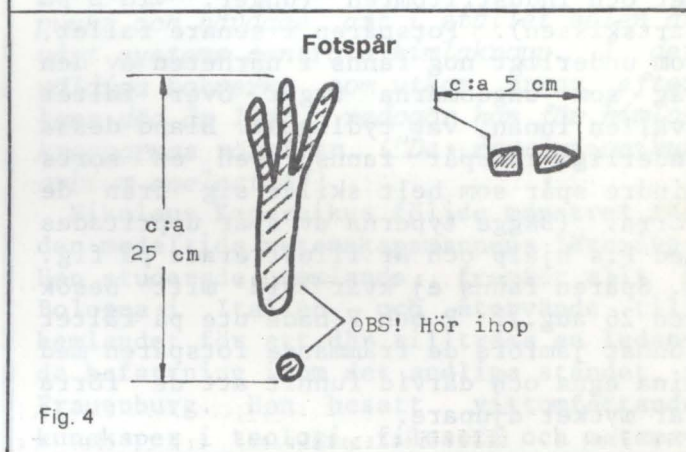
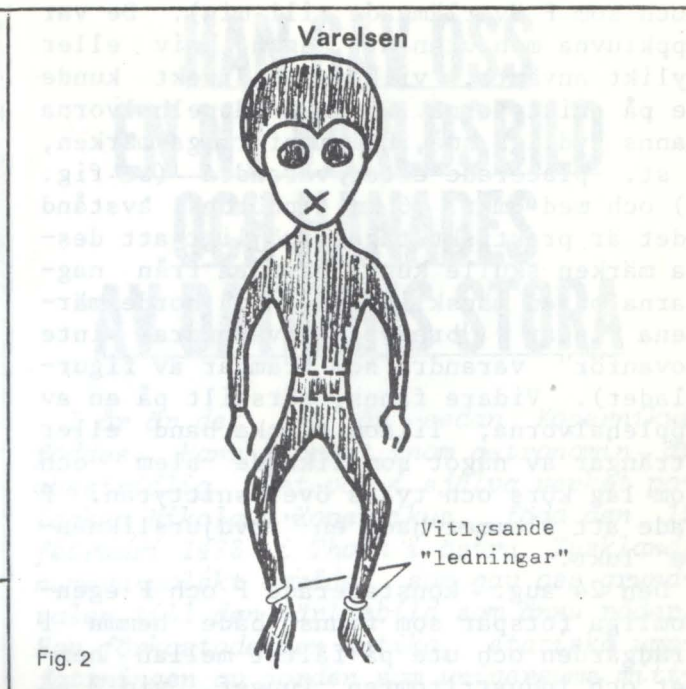
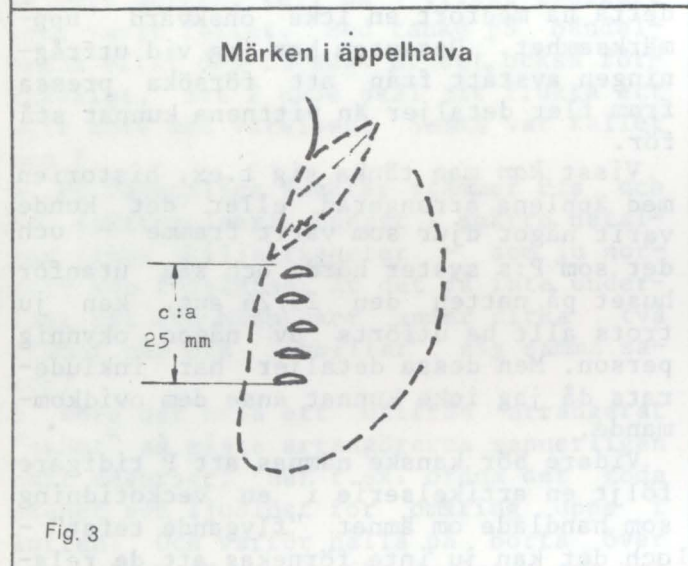
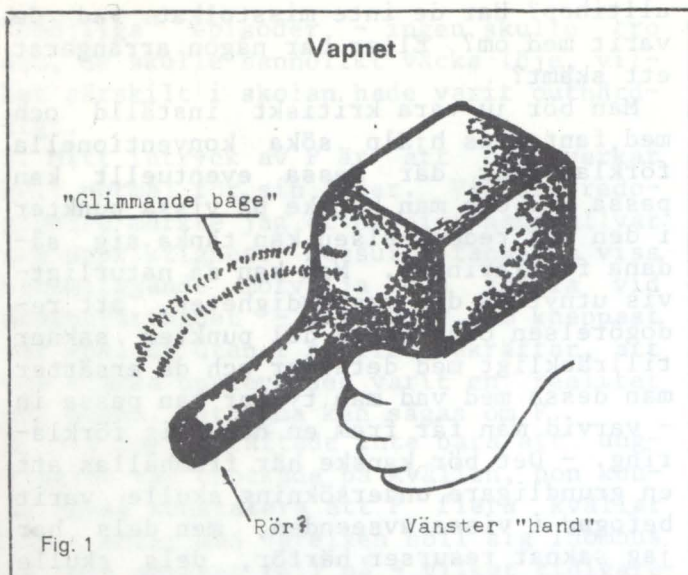
"Intensiv, otäck blick"

Panikslagna stod P och F en kort stund och betraktade varelsen, innan de snabbt retirerade. På den stunden hann de dock uppfatta mera än det hittills beskrivna.

Varelsen hade oproportionerligt stort huvud i förhållande till kroppen. Huvudet var på sin övre del beklätt med något mörkt som *kunde* ha varit hår, men som också kunde tänkas ha varit en huva av något slag. Denna "huva" var tämligen skarpt avgränsad mot ansiktet och gick ner i en spets mitt ovanför ögonen. Dessa var ganska stora och mörka, dock svåra att beskriva. Men *ett* definitivt intryck hade P: det fanns en genomträngande, intensiv och otäck blick bakom dessa ögon. - Ansiktsfärgen uppfattades som "normal".

På munnen-näsans plats såg det ut som ett "X" - även här är tolkningen ett frågetecken, detaljerna hann aldrig tydligt uppfattas. (Man kan dock tänka sig att en spetsig näsa och en tätt därunder liggande mun, den senare liten och formad som ett upp- och nedvänt V, kan stämma med bilden).

Armar och ben var mycket smala. Beträffande benställningen var hjulbentheten påfallande. Hur fötter med eventuell beklädning såg ut kunde ej uppfattas.

Lysande ledning vid fotlederna

Klädsele var även oviss. Men troligen hade varelsen något som påminde om en overall i mörkt - *kanske* blåsvart - material. Detta tycktes dock vara olika på över- och underkropp. Möjligen fanns någon sorts bälte vid midjan. En märklig detalj var denna: ungefär vid fotlederna fanns något liknande en tunn "ledning", tjockleken grovt uppskattad till omkr. 2 mm, vilket omslöt varje fotled och som bara ett kort ögonblick lyste intensivt vitt. Detta hände medan varelsen stod framför ungdomarna med höjt "vapen". (På fig. 2 har jag med P:s hjälp sökt illustrera varelsen).

Varelsen verkade "tuff" där den stod framför P och F, men samtidigt på något sätt osäker, den liksom darrade eller "skälvde". (Man kan tänka sig att den blivit överraskad och kände sig hotad, vilket i så fall ger stöd för antagandet, att föremålet i vänsterhanden verkligen var någon sorts vapen).

Efter denna korta men skakande konfrontation hade ungdomarna bara en tanke: att komma inomhus fortast möjligt. Vilket också skedde. De återvände alltså skyndsamt till huset (H2), knackade på och släpptes in av P:s systrar. P och F var chockade, vilket såväl systrarna som P:s moder (som kort därefter träffade de bägge ungdomarna) kunde betyga.

Så långt är redogörelsen för det huvudsakliga händelseförloppet klar. Men det hela var ändå inte över, det blev ett visst efterspel under några dygn framöver som i väsentliga delar bör ägnas uppmärksamhet.

Mystiska märken i äppelhalvor

Det fanns en del äppelträd nära buskarna vid huset H2 (se kartsnitt) - alltså just varifrån varelsen sågs hoppa fram. Dagen efter händelsen (den 24 aug.) fann P vid dessa fruktträd några äpplen som utsatts för en något ovanlig behandling

(och som P överlämnade till mig). De var uppkluvna men utan att någon kniv eller dylikt använts, vilket man direkt kunde se på snittytorna. På en av äppelhalvorna fanns tydliga små, halvmånformiga märken, 5 st. placerade efter varandra (se fig. 3) och med omkr. 6 mm inbördes avstånd (det är praktiskt taget omöjligt att dessa märken skulle kunna härröra från naglarna på en mänsklig hand - då borde märkena legat "bredvid" varandra, inte "ovanför" varandra som framgår av figurbladet). Vidare fanns, särskilt på en av äppelhalvorna, liksom tjocka band eller strängar av något som liknade slem och som låg kors och tvärs över snittytan. P sade att slemmet hade en "rovdjursliknande" lukt.

Den 24 aug. konstaterade P och F egendomliga fotspår som fanns både hemma i trädgården och ute på fältet mellan hemmet och industritomten (ungef. vid 2 på kartskissen). Fotspåren i senare fallet, som underligt nog fanns i närheten av den väg som ungdomarna tagit över fältet kvällen innan, var tydligast. Bland dessa underliga fotspår fanns även en sorts mindre spår som helt skilde sig från de förra. (Bägge typerna av spår uppritades med P:s hjälp och är illustrerade på fig. 4. Spåren fanns ej kvar vid mitt besök den 26 aug.). P och F hade ute på fältet kunnat jämföra de främmande fotspåren med sina egna och därvid funnit att de förra var mycket djupare.

Fönsterluckor bröts loss

Till sist kan även noteras att en av P:s systrar natten mellan den 24 och 25 aug. hörde ljud utanför huset (H2), dessutom såg hon genom fönstret ljussken som såg ut att komma från någon sorts "ficklampa" (jämför händelsen på kvällen den 23 aug.). Ljuden var dels fotsteg som ljud sakta, 4 å 5 i taget, dels hördes en sorts knäppningar och skrapande ljud. På morgonen konstaterades att två luckor brutits loss från ett av fönstren. Ljus- och ljudfenomenen inträffade vid 2-tiden på natten och ljuset var då tänt inne i huset, vilket torde ha varit synligt utifrån. (Om någon person smugit sig omkring utanför huset och i så fall även gjort åverkan på fönsterluckorna är det ganska egendomligt att han vågat ta risken trots att det lyste i fönstren!)

Mina egna kommentarer:

Vad skall man nu tro om allt detta? - Har inte ungdomarna hittat på hela historien eller kanske rentav "inbillat" sig

alltihop? Har de inte misstolkat vad de varit med om? Eller har någon arrangerat ett skämt?

Man bör ju vara kritiskt inställd och med fantasins hjälp söka konventionella förklaringar där dessa eventuellt kan passa in. Och man kanske på vissa punkter i den här redogörelsen kan tänka sig sådana förklaringar. Man kan då naturligtvis utnyttja den omständigheten, att redogörelsen ovan på en del punkter saknar tillräckligt med detaljer och då ersätter man dessa med vad man tycker kan passa in - varvid man får fram en naturlig förklaring. - Det bör kanske här framhållas att en grundligare undersökning skulle varit befogad i vissa avseenden, men dels har jag saknat resurser härför, dels skulle detta ha medfört en icke önskvärd uppmärksamhet. Dessutom har jag vid utfrågningen avstått från att försöka pressa fram fler detaljer än vittnena kunnat stå för.

Visst kan man tänka sig t.ex. historien med äpplena arrangerad eller det kunde varit något djur som varit framme - och det som P:s syster hörde och såg utanför huset på natten den 25/26 aug. kan ju trots allt ha utförts av någon okynnig person. Men dessa detaljer har inkludrats då jag icke kunnat anse dem ovidkommande.

Vidare bör kanske nämnas att P tidigare följt en artikelserie i en veckotidning som handlade om ämnet "flygande tefat" - och det kan ju inte förnekas att de relaterade upplevelserna är orienterade inom nämnda område. Läsaren kanske hajar till och tror sig ha funnit lösningen: en påverkad hjärna i samspel med livlig fantasi och inbillningskraft skapade fram händelserna. - Men är den lösningen rimlig i det här långa och komplicerade händelseförloppet? Skulle det inte bli för många stötestenar t.o.m. för en psykologisk expert?

Omständigheter som talar för sanningshalten

Det må vara hur som helst med konventionella förklaringar, men för egen del måste jag framhålla följande punkter: 1. Varför skulle ungdomarna hitta på en historia som denna? - För att skapa sensation kring sig? - I så fall borde de varit ivriga att få det publicerat; de skulle vänt sig till t.ex. en tidningsredaktion. Tvärtemot har de bestämt avböjt all uppmärksamhet. Detta är också uppenbart med tanke på alla i och för sig

"omöjliga" episoder - ingen skulle tro dem, de skulle sannolikt väcka löje, vilket särskilt i skolan hade varit outhärdligt.

2. Mitt intryck av P är att han verkar helt normal för sin ålder. Vid sin redogörelse märkte jag otvetydigt hans allvar och uppriktighet. Dessutom fanns en viss bakomliggande motvilja och rädsla vid återberättandet - attityder som knappast var spelade utan i stället bekräftar, att den starka upplevelsen varit en realitet för honom. Detsamma kan sägas om F.

3. P:s mor bekräftade inte bara att ungdomarna var chockade på kvällen, hon kunde också konstatera att P flera kvällar efter mötet med varelsen höll sig inomhus så fort mörkret föll på - vilket tidigare inte varit fallet. Med tanke på händelserna efter den 23 aug: är det också förståeligt, att P hade skäl att frukta ett nytt möte med varelsen. Samma var fallet med F.

4. På väsentliga punkter stämmer P:s och F:s iakttagelser: Endast i smärre detaljer finns skiljaktigheter - som ju normalt kan förväntas. Är det då inte underligt att två människor under cirka två timmar går och "inbillar" sig samma saker?

5. Vore det hela ett utifrån arrangerat "skämt" så måste arrangörerna sannerligen haft resurser! Hur t.ex. ordna det röda skenet som ljudlöst for omkring uppe i luften? Och varför hålla på borta över skogen? P förnekade för övrigt, att han kände någon som skulle haft anledning att ställa till med ett liknande skämt.

6. Ljusfenomenen och varelsen så som de beskrivits stämmer i stort med liknande rapporter som i hundratal inströmmat från olika delar av världen sedan åtminstone 20 år tillbaka. Även om de flesta människor inte känner till detta, och även om våra myndigheter inte officiellt vill kännas vid existensen av sådana rapporter, styrker dessa sannolikheten för att det ligger realiteter bakom ungdomarnas berättelse.

Med den utgångspunkten bör man väl med enkel logik kunna förmoda, att det röda skenet härrörde från någon sorts flygfarkost, ombord på vilken varelsen befann sig, och vilken efter en stunds rekognoscering landat på sädesfältet. Därefter har varelsen gett sig ut för att undersöka något - ta prov av vegetation (utländska exempel finns) eller dylikt.

Hur det sedan hänger ihop med övriga detaljer - t.ex. fenomenen vid den obodda stugan, vill jag inte här spekulera över.

HAN GAV OSS EN NY VÄRLDSBILD OCH HANADES AV DATIDENS STORA

I år är det 500 år sedan Kopernikus föddes. Hans storhet inom astronomin är obestridd. Det var i själva verket polacken Nikolaus Kopernikus, född den 19 februari 1473 i Thorn i östra Tyskland, numera polskt område, som gav oss grundvalen till den världsbild som ännu råder. Han förkastade den antika, statiska uppfattningen av jorden som universums mittpunkt och hävdade, att i stället solen är vårt systems centrala himlakropp. I det väldiga bokverk, som utkom strax efter hans död år 1543, redogör han för himlakropparnas rörelser ("*De revolutionibus orbium coelestium*").

Nikolaus Kopernikus följde mönstret för den medeltida vetenskapsmannens lärogång. Han studerade utomlands, framför allt i Bologna i Italien, och återvände till hemlandet för att där tillträda en ledande befattning inom det andligaståndet i Frauenburg. Han besatt vittomfattande kunskaper i teologi, filosofi och matematik men allra mest intresserade honom astronomin, och det var inom denna han alltså skulle göra sin mest betydande insats.

Tidens uppfattning om världsalldet grundade sig på den grekiske vetenskapsmannen Ptolemaios lära. Enligt denna styrdes universum efter den geocentriska principen, d.v.s. jorden var världsalldets mittpunkt och vilade fullständigt orörlig innanför en sluten sfär. Man kände till planeterna inom vårt system, dock ej Uranus, Neptunus och Pluto. Utanför Saturnus upphörde universum helt tvärt, och det kända världsalldet uppfattades som inneslutet i en kristallisk sfär, på vars insida stjärnorna satt upphängda, fixerade. Därav namnet fixstjärnor.

Kopernikus tankar möttes av hån

Runt jorden rörde sig enligt den ptolemaiska uppfattningen dessa fixstjärnor i fullständigt regelbundna banor. De andra himlakropparna kretsade runt jorden i inre cirklar. Solen och månen fanns placerade i särskilda banor, och planeterna

Nikolaus
Kopernikus

hade sitt lopp att följa. Systemet var mycket invecklat men var dock användbart. Vetenskapen reste inga egentliga invändningar mot dessa principer.

Då nu Kopernikus med sådan iver framlade sina tankar om ett *heliocentriskt* universum, d.v.s. ett system i vilket solen var medelpunkten, möttes hans idéer med hån och förakt av samtiden. Kopernikus ansåg att "naturen når sitt mål på den enklaste vägen" men denna åsikt delades ingalunda av dåtidens astronomer och kyrkliga dignitärer. Det var uppskakande, att jorden med ett slag skulle förlora sin dominerande ställning i universum - detta kunde få skadliga återverkningar på kyrkans makt. Martin Luther hånade öppet Kopernikus.

Men det fanns fackmän som förnuftigt nog insåg betydelsen av Kopernikus idéer, i varje fall nedlät man sig att erkänna deras värde som en matematisk teori, vilken kunde förenkla de astronomiska tabellerna.

Även den kände danske astronomen Tycho Brahe tillbakavisade hans åsikter om att jorden rörde sig runt solen. Han motiverade detta med att om nu jorden enligt Kopernikus kretsade runt solen på ett år, skulle också fixstjärnorna uppvisa en årlig parallaktisk förflyttning. Tycho Brahe höll fast vid att jorden var en i rymden fritt hängande, *orörlig* himlakropp.

I själva verket var det ändå så, att Kopernikus direkt anknöt till antika uppfattningar om hur universum fungerade. Vad han gjorde var endast att systematisera och i konkret form lägga fram de principer, som den grekiske tänkaren Aristarchos från Samos på 200-talet f.Kr. förfäktat. Dessa innebar, att det inte var jorden utan solen som härskade i universum och att jorden kretsade i en elliptisk bana runt solen samt att de andra planeterna betedde sig på precis samma sätt.

Inte heller Aristarchos revolutionerande tankar möttes med välvilja, ty härigenom förkastades ju tesen att jorden var den dominerande himlakroppen i universum.

Kosmos öppnar sig

Den kopernikanska världsbilden behövde tid för att tränga igenom. Då fanns inga snabbförmedlande massmedia som direkt kunde leverera nyheten om upptäckten. Människorna måste i långa tider ha levt i okunnighet om att uppfattningen om jordens ställning radikalt förändrats. Men sakta bröt en ny tid fram.

En av förutsättningarna för renässansen måste ha varit Kopernikus nya tankar om universum. Medeltidsmänniskan levde i ångest och skräck för "ondskans andemakter" som behärskade rymden. Samtidigt som jorden för henne var alltets medelpunkt var hon medveten om dess begränsning och kände sig innesluten innanför de snäva ramar, som vetenskapen uppsatte för människan och rymden ovanför henne.

Med de nya tankarna bröt ljuset in och förändrade människans situation. Kopernikus vidgade världsallettets rum, och man började inse dess oändlighet. Människan kände sig som en del av detta vördnadsbjudande Kosmos och blev, som Alf Ahlberg uttrycker saken, "stämd i samma ton som världsallettet". Hon fick en friskare syn på tillvaron: det var inte bara antikens skönhetslängtan och tankar som återföddes med renässansen, nej, människan blev också med ens varse naturen runt omkring sig. Hennes naturmedvetande vaknade och hon började ivrigt ställa frågan "varför?" Med renässansen fick ordet naturlag sin verkliga innebörd, och grunden lades till naturforskningen.

Den kopernikanska världsbilden kan sammanfattas i ett par grundläggande punkter:

1. Jorden rör sig ett varv per dygn kring sin axel. Himlens rörelser från öster till väster är endast skenbar.
2. Omkring jorden kretsar endast månen. Jorden är en av planeterna och rör sig liksom de övriga planeterna runt *solen*, som är systemets centrum.

Kopernikus står som en väldig portalfigur till den moderna astronomiska forskningen. Visserligen var han ännu bunden vid många föreställningar av teologisk karaktär, vilka hindrade den fulla utvecklingen av hans idéer, men han banade ändå väg för de stora efterföljarna såsom Kepler, Galilei och Newton.

Olle Öhman

OLOF JÖNSSON ÖVERTYGAD OM UFO-FENOMENEN

I Brad Steiger's bok "Fallet Olof Jönsson", som recenseras i UFO-Information, berättar Jönsson i kapitlet "Hjälp från andra civilisationer?" om sina erfarenheter av UFO-fenomen.

I fyra-fem års-åldern hade han under sina lekar märkliga kontakter. "Det kan ha varit feer och älvor", säger han.

Först som vuxen hörde han talas om lande tefat och humanoider och han vill inte förneka att flygande tefat finns.

Han säger sig tro att människan placerats på jorden av någon "högre vilja" och att människan är en "experimentenskapelse", som skapats av kosmiska varelser. Jorden vill han betrakta som "ett gigantiskt laboratorium".

Det är hans övertygelse att jorden besöks av kosmiska vetenskapsmän som studerar hur experimentet utvecklar sig.

Mediet Olof Jönsson tror på människan och hennes ständiga utveckling. Hon kommer att nå ett subtilare stadium, det är han övertygad om, och fred, kärlek och broderskap kommer att råda.

Hur skall då människan nå detta ideala tillstånd?

Olof Jönsson vet råd!

- Varje kväll, säger han, innan man mediterar, kan man åkalla den högsta intelligensen som kallas Gud och be honom om harmoni och hjälp att anpassa sig till den nya tidsåldern. Meditera sedan och försök uppnå harmoni och frid.

O.Ö.

SÖKAREN

- en stark tidning för livsåskådningsfrågor.

1973 har den innehållit bl.a. följande artiklar:

C. G. Jung om livet bortom döden
Vad är ockultism?
Professor Hynek om tefaten
Samtal om vipassana-meditation
Ljusmeditationer
Talar de döda på band?
Intervjuer om parapsykologi
Buddhism i Sverige
Swami Narayanandas budskap
Levande vatten
Nollhypotes och frihet
Vidskepelse - vad är det?
Parapsykologin och naturlagarna
Intervju med professor J.B. Rhine
Pojkgurun
Skeptiker i antiken
Icke våld
Jesus och kärlekens idé

Bl.a. följande skribenter har 1973 medverkat i Sökaren:

Roland Adlerberth, Alf Ahlberg, Walther Eidlitz, Nils-Olof Jacobson, Torbern Laurent, Birger Qvarnström, K.G. Rehn, Olle Wedholm.

Tidningen utkommer med 10 illustrerade nr per år.
Pren.pris: helår 34:--, halvår 18:--.

Gratis provex. kan rekvireras från Sökaren, Box 3063,
103 61 Stockholm 3. Tel. 08-69 60 27.

11 VITTNEN SÅG LYSANDE FÖREMÅL ÖVER KÖPING

Måndagen den 20 augusti, klockan 21.12, blev jag på min arbetsplats uppringd av av K. Douhan, som tillsammans med E. Bordin påstod sig se ett starkt lysande föremål något större än en tennisboll passera i riktning mot nordväst.

Tillsammans med två andra personer begav jag mig utomhus och upptäckte genast föremålet. Detta gick i riktning från sydost till nordväst. Det uppfattades som ett starkt lysande objekt i gult-rött orange. Föremålet tycktes vara tre gånger större än planeten Jupiter. Det var en fast kropp och inget skimmer syntes runt omkring den. Farten kan jämföras med en helikopters och inga höjdändringar märktes. Föremålet höll jämn fart i ca fem minuter, sedan stannade det i nordväst. Det svängde något mot norr vid stillastandet och stannade igen. Klockan 21.19 försvann föremålet plötsligt utan att först ha börjat röra sig i någon riktning. Höjden uppskattas till mellan 1000 och 2000 m, dock högst 2000 m eftersom det tidvis gick under stratocumulusmoln. Det var stjärnklart och månsken. Vindstyrka: 1-2 m/sek, nordvästlig vind (mot-satt föremålets färdriktning). Temperatur: +14°.

En kon med spetsen uppåt

Under observationen ringde jag upp flera personer bosatta i föremålets färdriktning, bl.a. familjen Olle Högstedt, Kröcklinge som berättar följande:

- Efter det jag fått telefonsamtalet gick jag ut och fick då se föremålet. Min fru Inga och sonen Torbjörn kom ut kort därefter. Under tiden hade föremålet

Familjen Olle, Inga och Torbjörn Högstedt i Kröcklinge observerade föremålet i ca 10 minuter. Föremålet var brandgult och till storleken tre gånger en stor stjärna. — Föremålet såg ut som en kon med spetsen vänd uppåt, säger fru Inga Högstedt.

flyttat sig söderut rätt snabbt och stannat. Efter en stund började det stiga rätt uppåt med en pendlande rörelse under ca fem sekunder och försvann helt och hållet. Observationen varade i ca 10 minuter. Om föremålet gick bakom moln eller av vilken anledning det försvann är inte lätt att säga. Färgen uppfattade vi som brandgul till orange. Storleken var som tre gånger en stor stjärna. Fru Högstedt: "Föremålet såg ut som en kon med spetsen uppåt. Vi betraktade det även genom kikare."

- Det förflöt ca 10 minuter och jag gick ut igen med kikaren. Jag upptäckte då föremålet igen mera norrut nu med en tydlig diskusform. Det låg då över molnen, säger Olle Högstedt.

Rörde sig över och under molnen

- Färgen var nu gul och ljusskenet mycket kraftigare. Vid detta tillfälle såg vi det i ca 5-10 minuter, varefter det försvann lika plötsligt som förra gången men med det undantaget, att det inte var några moln i omedelbar närhet som det kunde gömma sig bakom.

- I samband med telefonsamtalet och den första observationen förekom TV-störningar som yttrade sig som breda ränder tvärs över bildrutan. Vid det andra observationstillfället tänkte vi inte på att bevaka TV-bilden. Vid båda tillfällena lyssnade vi speciellt efter ljud, men vi kunde inte uppfatta något sådant. Platsen här är ju mycket tyst och utan någon störande trafik. Det är mycket svårt att bedöma avståndet till föremålet då vi inte vet storleken på det. Däremot rörde det sig ju både över och under de moln som fanns.

Elva åsyna vittnen!

Anna Östgren befann sig vid 21-tiden på måndagskvällen i familjens bil mellan Valskog och Kungs Barkarö och såg då ett rörligt gult lysande föremål i nordvästlig riktning, ganska lågt på himlen. Hon berättar:

- Jag satt i en bil tillsammans med min pappa, det var ganska mörkt ute. Plötsligt fick jag se ett ovalt lysande föremål till vänster om vägen. Jag sa då på skämt: "Titta, ett flygande tefat!" Pappa kunde inte ta uppmärksamheten från vägen så han skymtade det bara. Det var tre gånger större än en stjärna och lyste i gulorange färg. Föremålet rörde sig mot nordväst. Sedan försvann det bakom några trädtoppar. Bilen hade ju åkt en bit, så jag förlorade det ur sikte.

Ovanstående föremål sågs av 11 namngivna personer vilka befann sig i Köpingsområdet. Utöver dessa har flera hört av sig sedan observationen kom ut i ortstidningen.

Fortsatta iakttagelser på tisdagen

Då jag kom hem vid 22-tiden på tisdagskvällen, tog jag kikaren och gick ut för att studera kvällshimlen. Ett par satelliter passerade. Klockan 22.50 upptäckte jag i zenit ett lysande koniskt föremål som avgav ett kraftigt blinkande sken varannan sekund. Föremålet var gult medan blinkningarna var vita. Skenbar storlek: två gånger Jupiter, som stod lågt i söder. Även i kikare uppfattades det som en kon med spetsen nedåt. Det gick på hög höjd mot nordväst i oförändrad hastighet och försvann efter 6 minuter bakom en molnbank vid horisonten.

Ted Johansson och Agneta von Walden, Köping, befann sig tisdagen den 21 augusti i bil utanför Kolsva på väg 250. Klockan 21.55 såg de under ca en minut ett föremål korsa vägen på hög höjd. Föremålet ändrade under passagen färg från blått till grönt sken.

Tisdagen den 21 augusti, klockan 22.30, befann jag mig på ett stort fält mellan Köping och Arboga tillsammans med K.G. Anré. Vi medförde kameror och kikare. Klockan 23.05 upptäckte vi i zenit ett runt föremål, skenbar storlek och ljusstyrka som planeten Mars. Det rörde sig med hoppande, mycket ryckiga rörelser mot öster och försvann efter fem minuter bakom en skogskant. En mängd satelliter och meteoriter sågs under natten men inget mera intressant objekt. Observationerna avbröts klockan 03.00 onsdagen den 22 augusti.

T. Berthelsen

MASSOR AV UFO-BON I AUSTRALIEN

Michael Hervey heter en välkänd australiensisk författare som nyligen publicerat en bok med titeln "UFOs over the Southern Hemisphere". I den redogör han för omkring tusen observationer och uppehåller sig ingående vid de "tefatsbon", som iakttagits på skilda håll över kontinenten.

Ett av dessa "bon" som påträffats i en lagun i Tully beskriver han närmare:

Det var en cirkel på omkring 9 m i diameter och denna rundel var formad av ett två decimeter tjockt lager av vass, som snotts i en och samma riktning. Vassen måste ha vridits upp ur botten med rötterna. Tre stora hål i leran vittnade om att tefatet ej svävat ovanför platsen utan verkligen landat och sedan vilat på tre stöttor.

Flera rapporter tyder på att farkoster-na varit väl bemannade och att deras besättningar debarkerat för att leta efter prover på vegetation och mineraler. Detta är en tanke, som man nog bör akta sig för att fnysa åt, säger Hervey. Gör vi inte kanske på samma sätt på månen?...

- Jag blir arg - och förbannat ledsen - när jag märker hur folk vill bortförklara de här fenomenen som fria fantasier utan att ha läst en enda bok i ämnet eller ens försökt tänka sig in i bevisföringen. (Hervey själv har sysslat med UFO-frågor-na omkring tjugo år).

Men han finner det trots allt trösterikt att UFOs nu börjar bli föremål för vetenskapligt forskningsarbete. För några år sedan ansågs man ju "helknäpp" bara man andades ordet "utomjordisk farkost"..

Colman

UFO-HÄNDELSE I SMÅLANDSSTENAR SLUTADE MED VISTELSE PÅ SJUKHUS

Intervju: Carl-Axel Jonzon

Sent den 16 augusti satt Gunnar Karlsson i köket för att röka en cigarett innan han gick till sängs. Skymningen tätade över samhället och Karlsson satt vid köksbordet med ryggen vänd mot fönstret. Han tittade ut mot vägen och grannhusen, då han fick en känsla av att det fanns någonting i övre vänstra hörnet av fönstret. Han vände blicken dit och såg då vad han vill likna vid ett "biltak" eller möjligen något diskusformat föremål. Kl. var 22.15 då iakttagelsen gjordes, erinrar han sig.

- Jag blev så förvånad, att jag inte exakt kan beskriva hur föremålet såg ut, säger han. Men det hade samma färg som våra kastruller - alltså ungefär som aluminium. Inte ett ljud hördes, och jag kunde inte heller urskilja några detaljer i halvdunklet. Själva överraskningsmomentet måste också ha bidragit till att jag inte lade märke till detaljer.

Osynliga strålar "sökte av" kroppen

Gunnar Karlsson blev rädd, det erkänner han villigt. Intrycken förstärktes av att det främmande föremålet tycktes avge osynliga strålar, som "liksom tog tag i ryggen och drog mig uppåt". Han greps av en känsla av panik, när han kände hur strålarna träffade honom och följde kroppen från nacken ned till korsryggen. Han tvingade sig bort från fönstret, varvid den besynnerliga dragningen upphörde att påverka honom. Vad var det egentligen som hade hänt? Kanske var det bara inbillning?

Karlsson gick fram till det elektriska elementet under fönstret för att undersöka, om det möjligen var något fel på detta. Han kanske hade fått ström genom kroppen till följd av överledning i elementet. Men, nej - det var inget fel på elementet!

Och i samma ögonblick som han åter stod vid fönstret, fick han på nytt en känsla av att något osynligt drog i honom, men denna gång var det bröstet och kroppen från midjan och nedåt som "avsöktes".

- Ju mer jag visade av mig själv i fönstret, desto mer blev jag också utsatt för verkningarna av denna osynliga kraft. Däremot föreföll det som om väggarna inte släppte igenom strålningen.

Minnet borta — vaknade i ambulans ...

- Nu blev jag rädd igen, berättar Gunnar Karlsson, och skyndade bort från fönstret. Något föremål syntes inte längre till - det hade befunnit sig på omkring 30 m höjd och lika långt ifrån huset.

Han försökte skaka av sig de kusliga intrycken och gick till sängs. Hans fru hade under den tid "bestrålningen" pågick befunnit sig i ett annat rum och visste således ingenting om vad som inträffat. Hon fann heller ingenting märkvärdigt i hans beteende.

- Ja, sen är det en lucka i minnet. säger Karlsson. Jag minns bara, att jag vaknade upp i ambulansen på väg till lasarettet i Värnamo. Men i efterhand har det berättats för mig att jag skulle ha bett min fru ringa till mina föräldrar och tala om att "allt är inte som det skall vara."

Gunnar Karlssons föräldrar skyndade hem till sonens bostad men tyckte efter en stunds samtal med honom att allt väl var i sin ordning.

Men plötsligt började Gunnar Karlsson skaka i hela kroppen, så rusade han upp och sprang och ställde sig i ett hörn av rummet. Han stirrade förskrämt mot fönstret, och i sitt upprörda tillstånd hade han frågat föräldrarna, vilka de var. Han kände inte längre igen dem!

Efter en stund lugnade sig Karlsson och återfick sitt vanliga sätt. Men det dröjde inte länge förrän han åter började skaka och ge uttryck för samma rädsla som förut.

Läkare tillkallades, och denne kunde konstatera att han utsatts för en mycket kraftig chock. Han fördes i ambulans till lasarettet i Värnamo, och det var under färden dit som han åter kom till fullt medvetande om sig själv. Minnet av vad som hänt tidigare på kvällen var emellertid utplånat.

Fjorton dagar senare: rädsla och ny chock!

På lasarettet i Värnamo konstaterades att Karlsson blivit svårt chockskadad. Han fick en lugnande spruta och hämtades sedan hem. Men släktingarna ansåg, att han borde undersökas ordentligt varför man transporterade honom till lasarettet i Jönköping.

- Jag fick träffa en dansk läkare, berättar han. Men vi förstod inte varandra. Jag fick åka hem med en burk tabletter samma dag. Men då kände jag mig egentligen åter fullt frisk och protesterade inte mot beslutet.

- Fjorton dagar senare - alltså den 28 augusti - stod jag vid 21.30-tiden vid fönstret för att dra ned persiennerna. Då kände jag hur det hettade till i ansiktet, eller snarare hur det *brände* till. Jag vände mig om och drog ned persiennerna.

Karlssons fru såg att "något var galet" med honom och undrade hur han mädde. Han började åter skaka i hela kroppen och blev som vid föregående tillfälle mycket rädd.

Den här gången såg han ingenting underligt i fönstret. Däremot gjordes vid den tidpunkten en iakttagelse av en annan person, som dock vill vara anonym:

- Jag var ute vid 21.30-tiden och fick då se ett underligt ljussken som förflyttade sig över himlen. Det växlade hela tiden i styrka. Ibland var det mycket starkt för att strax återta en mera "normal" ljus färg.

Vittnet till händelsen bor omkring 150 m från det hus som ägs av Gunnar Karlsson. Vid detta tillfälle hördes inte heller något ljud, vilket alltså utesluter möjligheten av vanligt flyg, som skulle ha uppfattats på det angivna avståndet av en person med normal hörsel.

Karlsson blev som nämnts även denna gång mycket skrämmd av det underliga fenomenet vid fönstret. Han ringde till sina föräldrar, då han kände att det skulle vara tryggt att ha dem i närheten. Han talade om för dem, att han inte kunde stanna hemma utan måste bort någonstans.

Fredagen den 29 augusti fördes han till lasarettet i Jönköping och fick stanna där i tre veckor.

Mitt mellan dröm och vaka: Vem var han som talade om rymdfarkoster?

Under vistelsen på lasarettet i Jönköping underkastades Karlsson ingen egentlig behandling. Ett antal prov togs emellertid, men man kunde inte finna något fel på honom. I första hand misstänkte man någon blödning i huvudet, men allt tycktes vara i sin ordning. Läkarna kunde endast konstatera, att han måste ha haft en ovanligt stark upplevelse. Den kvinnliga psykolog som konsulterades av Karlsson kunde inte heller hjälpa honom att reda ut historien. Hon viftade bort talet om "tefat" och menade att sådana inte existerar.

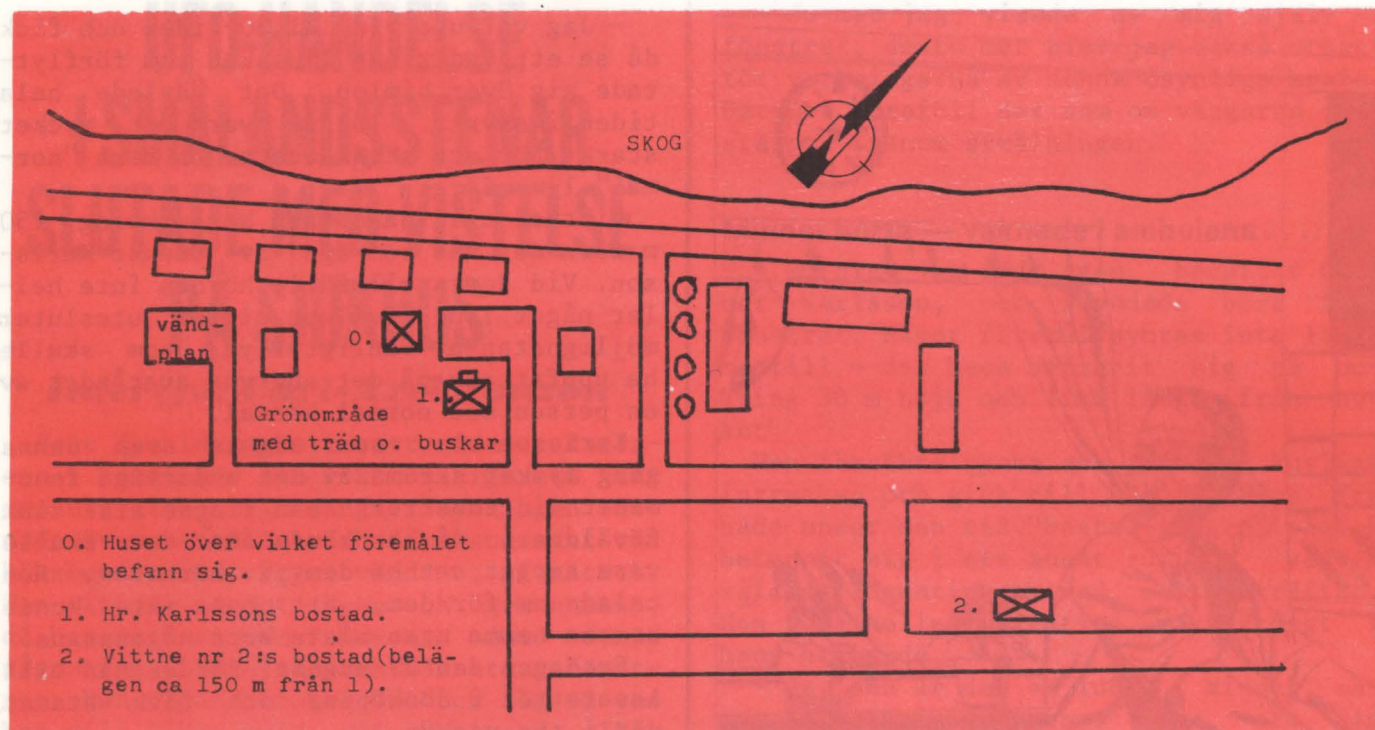
Han fick permission på fredagarna för att under veckosluten kunna besöka hemmet. Vid 21-tiden en fredagskväll kom ånyo den där underliga känslan att vara sökt av något. Karlsson skulle just köra in bilen i garaget, då han fick en förnimmelse av att bli "avsökt" som av strålen från en ficklampa. *Det kändes, som om kroppen vibrerade i takt med avsökningen.*

Karlsson vände omedelbart och körde hem till sina föräldrar.

På lördag kväll var han åter hemma och gick till sängs vid 23-tiden. Nu gav sig återigen det märkliga fenomenet till känna, och Karlsson ringde för att få hjälp.

Något senare inträffade en sak som han finner "konstig":

- Jag hade just somnat, då plötsligt den där känslan inställde sig, att något sökte mig. Jag vaknade inte helt utan be-

fann mig mitt emellan sömn och vaka. Jag ropade på min far samt tog min frus hand och kramade den mycket hårt.

Min fru berättade senare att jag verkligen ropat på far. Plötsligt tyckte jag, att jag satt vid ett bord och mitt emot mig befann sig en mörklagd man med kortklippt hår och iförd bruna kläder. Vi satt och såg på den vackert rödfärgade himlen genom fönstret. Vi kunde iaktta en farkost, som liknade den jag sett första gången. Jag frågade mannen mitt emot mig hur fort sådana farkoster kunde färdas, och jag minns att svaret löd: "7.230 gånger ljudhastigheten." Ja, sedan försvann bilden...

Gunnar Karlsson säger att han fortfarande känner sig rädd och osäker när kvällen kommer, och han tittar på intervjuaren som om han befarade, att han inte skulle bli trodd på sitt ord.

Men personligen tycker jag att han gett en mycket äkta och ärlig bild av vad han upplevde en augustikväll 1973.

Psykologens kommentar:

Vi har vänt oss till psykolog Lvert Mårtensson och bätt honom om en kommentar till det här relaterade fallet. Då han själv inte träffat huvudpersonen i händelseförloppet reserverar han sig i någon mån och medger att karakteristiken kan vara en smula generell.

Min kontakt med fallet inskränker sig till avlyssnandet av en bandinspelning av intervjun med mannen, och mina kommentarer kan därför endast bli ganska allmänna.

Efter att ha jämfört mina intryck med intervjuarens vågar jag påstå, att mannen förefaller trovärdig och gedigen. Att historien skulle vara uppdiiktad verkar inte troligt. Mannen har varit med om en händelse, som skakat honom djupt, och som gett vissa eftereffekter.

Då mannen såg farkosten befann han sig vid köksfönstret, och han fick en stark känsla av obehag och skräck. Känslan var intensiv och han kände att han måste bort från alltihop. Denna obehagskänsla har vid flera tillfällen återkommit.

Sannolikt är det så, att han efter denna första upplevelse utvecklat en fobisk reaktion (fobi = ångestfulla tvångsföreställningar, av grek. phobos, fruktan). Denna reaktion är bunden till i första hand området kring köksfönstret, men även till övriga delar av bostaden. Jämför t.ex. hissfobi, där en liknande känsla infinner sig i alla hissar och hissliknande smårum. De rent kroppsliga obehags-sensationerna härrör från det s.k. autonoma nervsystemet, som reagerar på ett i stort sett icke viljestyrt sätt. Att mannen vid något tillfälle kände av skräcken i föräldrarnas bostad är mera svärförklarligt, men i vissa fall kan en över-spridning äga rum, speciellt om upplevelsen varit så stark, att den hela tiden cirkulerar i ens tankar.

Fobier visar i många fall en tendens att avta i styrka (avklinga) allteftersom tiden går, speciellt om de härrör från någon enstaka upplevelse, men kan också botas med psykologiska behandlingsmetoder.

STARK KOMET SYNS VID ÅRSSKIFTET

Kometer har i alla tider fängslat och skrämt människor över hela världen. I forna dagar ansåg de vara järtecken eller dåliga omen förebådande krig och olyckor såsom hungersnöd och pest. Det var skrämmande att se dessa lysande eldsvansar fara över himlavalvet, och det dröjde länge innan astronomerna lyckades fastställa kometernas egentliga ursprung och sammansättning. Vid de modernt utrustade observatorierna världen över upptäcks årligen flera kometer, och deras antal uppskattas till hundratal miljoner. Det är alltså ingen brist på dem i det oändliga världsrummet! Den komet som kan väntas bli klart synlig med blotta ögat i slutet av december i år kallas efter sin upptäckare Kohouteks komet. Det var astronomen Lubos Kohoutek som den 7 mars i år fann kometen i Hydrans stjärnbild.

I början av november syns kometen i Jungfruns stjärnbild och den 28 december beräknas den passera på 20 miljoner kilometers avstånd från solen. Efter denna passage tilltar den i ljusstyrka och lyser starkare än Venus. Den kan iakttas med blotta ögat under januari och februari nästa år. Den förlorar därpå alltmer i lyskraft och kan efter en tid endast återfinnas genom teleskop.

Kohouteks komet är alltså endast en av många. De flesta av dessa fenomen är ganska ljussvaga, men några har bländat med sin enorma fackla. Bland de vackra kan nämnas Bennetts komet som sågs i mars-april 1970 samt den för några år sedan i Belgien upptäckta kometen Arend-Roland. I fråga om denna senare varseblev man en egenhet: svansen föredde en skarpt vässad spets riktad mot solen. Det har väl aldrig kunnat klarläggas vad det egentligen rörde sig om men man antar att spetsen helt enkelt åstadkoms genom ett anorlunda perspektiv.

På 1600-talet började forskarna på allvar ägna sig åt kometerna som studieobjekt. Man fann så småningom, att de inte kunde vara speglingar i atmosfären utan verkliga himlakroppar. År 1577 hade Tycho Brahe upptäckt en komet på himlavalvet och han studerade dess bana, varvid han fann att det inte kunde existera några solida sfärer för stjärnor och planeter. Dessa skulle i så fall ha krossats av kometen.

Men ännu på Newtons tid kunde man inte helt förklara kometernas uppträdande. År 1680 blev emellertid ett märkesår i kometforskningens historia. Man trodde sig då se två kometer samtidigt på himlavalvet, men en engelsk forskare vid namn John Flamsteed som arbetade vid Greenwich-observatoriet kom genom beräkningar fram till att det måste röra sig om en enda komet som efter fullbordat varv runt solen återkom i sin bana.

Flamsteeds teorier bekräftades av astronomen Halley, som genom att tillämpa Newtons gravitationslag kunde bevisa att kometerna rör sig i förlängda elliptiska banor. Den kanske mest kända kometen bär i dag hans namn. Halleys komet återkommer vart 75:e år och kan följas bakåt i tiden genom hävder och krönikor till år 12 f. Kr. Den sågs senast 1919 och kan åter beskådas 1986.

I jämförelse med andra himlakroppar är kometerna små. De har en fast kärna som består av bl.a. sandkorn, fruset vatten, koldioxid och ammoniak. Kärndiametern anses inte vara mer än något tiotal kilometer, och massan är mindre än en miljarddel av jordens!

Ju närmare kometen kommer solen, desto mer värms kärnan upp varvid gaser strömmar ut. Härvid bildas ett moln som av astronomerna anses ha en diameter på omkring 100.000 km. Men kometens verkliga dimensioner finns i dess längdriktning: bland annat genom strålningstrycket utvecklar den en oerhörd svans, och denna antas kunna bli *hundratal miljoner* kilometer lång. Svansen är riktad bort från solen.

Kometerna är periodiskt återkommande forskningsobjekt, och vetenskapsmännen vid världens stora observatorier följer med spännt intresse deras framträdande på himlavalvet. Kärnans och svansens struktur studeras så långt detta nu är möjligt, och all vetenskaplig utrustning tas i anspråk. När det gäller Kohouteks komet är intresset större än någonsin. Bland annat kommer också Skylabs instrumentutrustning till användning.

Colman

VÄRLDSBERÖMD SVENSK MED "OTROLIGA" GÅVOR

Recension av Brad Steigers bok om Olof Jönsson

I början av 1950-talet flyttade varbergsingenjören *Olof Jönsson* på inbjudan av professor B. Rhine vid Duke-universitetet till USA. Ryktet om den då 32-årige svenskens enastående psykiska förmågor hade spritt sig vida omkring, och Olle Jönsson tvekade inte om att ställa sig i vetenskapens tjänst. Den amerikanske författaren Brad Steiger fängslades liksom så många andra av det svenska mediets prestationer. Han skrev en bok om honom och den har nu översatts till svenska och getts ut på *Zindermans förlag* (capris 42:50). Steiger lämnar knappast något skrymsle av Jönssons personlighet, sådan den nu uttrycker sig på det psykiska planet, utanför sökarljuset: man kan gott säga att boken spänner över hela det väldiga psykiska fält svensken begåvats med. Vi får inblickar i en högst ovanlig människas tankevärld, funderingar över denna och nästa tillvaro, och stiftar bekantskap med experimentella resultat, som man vore böjd att avvisa om de inte hade dokumenterats på ett så övertygande sätt.

I Förenta staterna - där Olle Jönsson fortfarande är bosatt - arbetade han oavbrutet tillsammans med parapsykologiska forskare under åren 1954-67 samtidigt som han försörjde sig som ingenjör vid en firma i Chicago.

Dr Rhine och hans medarbetare har utfört ett antal experiment med den välkända ESP-kortleken, varvid det gäller att gissa rätt på lekens kort. Under strängt kontrollerade betingelser har O.J. nått 17 riktiga svar av 25 möjliga men vid försök utanför laboratorieväggarna har han sagt rätt på samtliga kort!

Jönsson är fantastisk - det finns vetenskapsmän som anser honom vara världens

säkraste medium, och bäst kommer han till sin rätt när experimenten sker under mer avspända former.

Han var bara sju år när det började "hända" runt omkring honom. Första gången något oförklarligt inträffade befann han sig i köket. Plötsligt fick han för sig att han *ville* att en flaska som stod på köksbordet skulle falla till golvet - vilket också skedde. I skolan gick det fint för honom. Många gånger visste han svaret på frågor, som läraren ännu inte hade hunnit ställa, och en gång hände det t.o.m. att han kunde svaren på ett matematikprov, som ännu inte getts. Eftersom Olle är en generös natur berättade han vad han visste för sina kamrater, varför såväl dåliga som goda elever utan åtskillnad hade alla rätt på provet; något som satte myror i huvudet på matematikläraren!

- Man kan säga att jag frigör en undermedveten kraft, säger han själv. Den psykiska kraft som vi mänskliga varelser har inom oss är så stark att den inte kan värderas.

På sina färder runt världen har Olle Jönsson kommit i kontakt med primitiva folkslag som han studerat just med avseende på deras psi-krafter. Han har bl.a. funnit att urinvånarna i Australiens ödemarker äger en högt utvecklad telepatisk förmåga och att något som kallas "crisis apparition" - d.v.s. förmåga att uppleva en människas dödsfall i själva dödsögonblicket oberoende av avståndet - är mycket vanlig. På Filippinerna mötte han en likartad utbredd psykisk förmåga bland urbefolkningen men med den skillnaden att människorna där mot sin kulturella bakgrund var mer medvetna om sina psi-kraf-

ter. I vissa byar hade man satt telepatin i funktion, varvid någon i byn fungerade som "telefonstation". Om man önskade besök från en grannby, ombads den telepatiske "telefonören" att sända sitt budskap till den önskade personen och det dröjde inte länge, förrän besökaren anlände. Samma knep kunde exempelvis en husmor begagna sig av om hon önskade att hennes man på återväg från "stan" skulle ta med någon vara från marknadsplatsen. Enkelt, sinnrikt, billigt - visst vore väl det något för vårt tekniska samhälle. Men det är lätt att säga tulipanas...

Telepati och klärvoajans tangerar varandra, och båda egenskaperna besitter Olle Jönsson i högsta grad. Om han får uppmaningen att läsa en viss sida i en sluten bok, så gör han det i allmänhet helt korrekt. Hur går då detta till? Jo, säger han, "jag får en synlig bild av sidorna i en bok i deras naturliga form. Andra klärvoajanta intryck kommer som på film - som ett händelseförlopp på rörlig film."

Men också telekinesi - d.v.s. förmågan att med tanken få föremål att röra sig - ligger inom hans kapacitet. Bokförläggare Sune Stigsjö har bevittnat 140 telekinetiska experiment med Olle Jönsson. Han har sett honom med tankekraft lyfta blommor ur en vas och sedan sprida dem solfjäderformigt. Vid experiment hos den berömda, numera avlidne, danske fotografen och psykiske forskaren Sven Türck skedde märkliga ting. Vid ett tillfälle lyfte sig det stora arbetsbordet och svävade genom rummet med sex personer sittande på det.

Olle Jönsson drar en kraftig skiljelinje mellan den psykiskt begåvade och den manuellt skicklige trollkonstnären. Han stryker under att en person med telepatiske läggning inte utför några sorts trollkonster, utan resultaten ligger inom det undermedvetna kraftfältet. En harmonisk sinnesstämning är en grundförutsättning för att lyckas. Förmågan ligger latent hos alla, menar han, och den kan lockas fram genom kontinuerlig träning. Men liksom all annan begåvning kräver också telepati och andra psi-förmågor målmedveten övning och tro på den egna förmågan.

Dr Stanley Kripper som är en av de auktoriteter som åberopas i boken om Olle Jönsson säger att telepatin kan lära oss att i grunden är allting förenat, att människan hela tiden är insatt i ett sammanhang, att man är en integrerad del av livet på jordens yta.

Olle Öhman

RYMDVARELSE HÄNGDE I KORG

I luften ovanför sjuksköterskan svängde "korgen" av och an, fritt hängande i en lina. En rymdvarelse stirrade ivrigt ut genom spjälorna.

En 40-årig sjuksköterska på väg till sitt arbete vid ett stort sjukhus i Iowa City, Iowa, tidigt på morgonen fick plötsligt syn på en korg, som hängde i en lina "som ledde upp i himlen".

Hon körde närmare och såg då tydligt en "man" klädd i glänsande tätt åtsittande rymddräkt. Mannen stirrade intensivt ned mot marken.

Kvinnan som aldrig varit intresserad av parapsykologiska fenomen, medger att hon gjort löje av allt som kan betecknas som övernaturligt. Även ett tidningsbud hade sett den underliga figuren. Iakttagelsen bestyrktes ytterligare, då en tvätteriärbetare förklarade att han sett ufonauten.

De tre vittnena uppgav att "figuren" i buren hade tjockare armar och ben än en människa och att bröstpartiet syntes kraftigt utvecklat.

Buren var gallerförsedd och äggformad. Varelse rörde sig i buren och kvinnan hade en känsla av att vara iakttagen av honom.

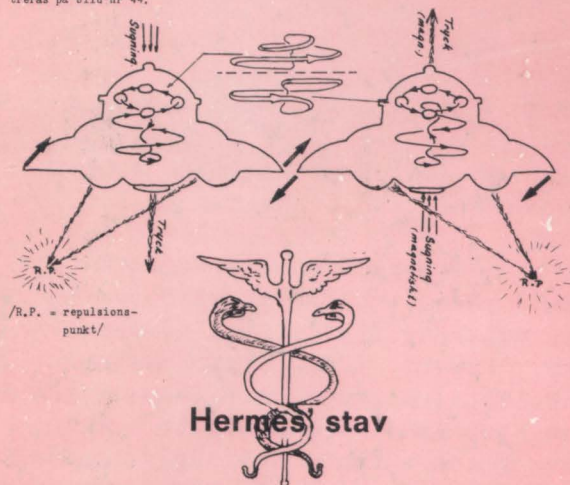
Saucers' Space & Science nr 63/1972.
(Översättning från engelskan: Olle Öhman)

VIMAANA

Från legend till verklighet

Polskiftningen hos farkosten har betydelse vid färdriktningens 180 graders omkastning. Om en farkost enbart skulle ha en huvudledningssystem så skulle dess färdriktning genom denna bli begränsad till enbart uppåtriktade vinklar, som bilden nr 44 visar. Vid inbyggning av en lika stor ledning, som vid inkopplingen har ett motsatt - axialiskt uppåtriktat - elektronflöde, skapas en uppåtriktad magnetisk pelare, vilken möjliggör en färd i nedåtriktade vinklar. Båda fallen illustreras på bild nr 44.

De två ledningssystemen med motsattriktade elektronflöden /uppåt - neråt/ och med en gemensam krans är funktionsmässigt en kopia av en spiralgalax. Skillnaden mellan galaxen och dess tekniska modell är, att medan galaxens båda spiralar samtidigt är i funktion, är farkostens ledningar i funktion en i taget, beroende på den önskade färdriktningen. Undantaget är kransen, som är gemensam och är alltid i funktion.

Lösningen på huvudledningens axiella del och överhuvudtaget på principens grunder hade man i Årtusenden - milt sagt - framför näsan i form av HERMES' STAV. Men om man tillskriver för sig själv icke existerande prioriteter, och samtidigt nedvärderar forntiden, den forntid, som sträcker sig bortom den sista istiden och om vilken forntid man har de facto inget bevis alls för att den var primitiv, blir blindheten självklart. Med en sådan inställning upptäcker man inte, att Hermes' stav återger schematiskt EXAKT farkostens virvelaxel och otvivelaktigt associeras dess syfte genom vingarna: FLYGNING.

Världsormen — Vimaana II av Lehel Pépits

Offsettryck - rikt illustrerad

50 sidor - A4-format

Pris: 25 kr inkl porto & expediti-
kostnader. Beställningar adresseras:

UFO-Motala

Box 311

591 03 Motala

- Polskiftningen hos Vimaana¹⁾ möjliggör de tvära kursändringarna. Vid inkopplingen av ledningen med det motriktade elektronflödet skapas en uppåtriktad magnetisk pelare - en magnetisk tromb!

- Farkostens två system av ledningar med motsatt riktade elektronflöden (uppåt-nedåt) och den gemensamma kransen är funktionsmässigt en kopia av en spiralgalax.

Ingenjör Lehel Répits lyckades redan för fyra år sedan efter stor forskarmöda knäcka Vimaanas drivmetod, vilket ger oss tillgång till den självklara energikällan - naturens egen rörelseprincip! Funktionssättet är till fullo utrett och lämnar inga frågetecken ens i detaljer.

- Men, betonar författaren, metoden är ingen ny uppfinning, det rör sig om en återupptäckt. Grundprincipen till Vimaanas drivmetod har man i minst årtusenden haft mitt framför näsan i form av Hermes' stav. - Hermes' stav återger schematiskt exakt farkostens virvelaxel. Bilden föder otvivelaktigt tanken på flygning.

- Kärnan i denna kunskap om den universella rörelseprincipen, säger ing. Répits, kan tillämpas inom tekniken på bred front. Bl.a. från väldiga stationerade energicentraler till små elgeneratorer till bilar!

Det förstnämnda känns mer angeläget än någonsin tidigare nu i oljekrisens dagar. På sidorna 41-45 i kompendiet ger författaren en fullständig, detaljerad beskrivning jämte ritningar på en generator för ex.vis en elbil, eller i större dimensioner, en energicentral. Generatoren är helt baserad på Vimaanas drivmetod, dock i ett enklare utförande, som betydligt minskar tillverkningskostnaderna.

Det är fullt möjligt, och tillåtet, för vem som helst som har tillgång till erforderlig verkstadsutrustning att bygga denna generator. Observera dock att den inte kan patenteras!

Kompendiet Världsormen - Vimaana II är avsett som experimentunderlag för forskning kring den universella energiprincipens tillämpning i tekniskt syfte.

1) Vimaana: en vanlig typ av UFO.